

Červen
2011

17. ročník

DOKOŘÁN

Cena: 15,- Kč

píše se poslední měsíc sezony 2010/2011. Máme za sebou krásné premiéry, avšak i hodně smutné jaro, kdy navždy odešli naši vzácní přátelé a kolegové Ladislav Lakomý, Karel Janský a Erik Pardus. O nich jsme psali a dále psát budeme ještě na jiných místech našeho měsíčníku. Odehráli jsme v průběhu této sezony mnoho představení na zájezdech v České republice i v zahraničí, avšak to hlavní se odehrávalo zde v Brně – na obou scénách našeho – Vašeho divadla.

Ovšem, ačkoliv sezona končí, ještě se s námi nemusíte zcela rozloučit. Náš odchod na prázdniny se letos obdobně jako vloni odkládá. Kdo z Vás se v loňském roce zúčastnil některého z představení na Biskupském dvoře (u nás v Brně, hned vedle Zelného rynku – pro ty, kteří to nevědí), ten mi dá jistě za pravdu, že se tam odehrávaly nádherné svátky divadla pod širým nebem a navíc v kouzelném prostředí různých historických architektonických stylů, nad kterými dominuje novogotická katedrála sv. Petra a Pavla. Poučení loňským hraním jsme změnili charakter hlediště tak, aby všichni diváci měli možnost bez problémů a ze všech míst dobře vidět na originální jeviště a všechny herce taky pro lepší srozumitelnost vybavíme mikroporty. Odehrajeme tam hned několik představení, které nemůžeme z různých důvodů tak často reprízovat na Hudební scéně našeho divadla a o které je stále velký zájem. Jsem si

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

jist, že jim to úžasné prostředí Biskupského dvora jenom přidá na kráse i na zajímavosti. Jsem rovněž přesvědčen, že i když jste některé z nich třeba viděli, bude pro Vás možnost zhlédnout je ještě jednou v jiných – „přírodních“ kulisách natolik atraktivní, že své návštěvy určitě nebudete litovat. Po úspěších, které na jevišti zažila inscenace hudební komedie „Mam'zelle Nitouche“ ji uvedeme v prostředí, kde nemusíme stavět ani žádný kulisy – vždyť se vlastně jedná o klášter! Ne nepodobně to bude i s muzikálem „Čikání jdou do nebe“, při mírných úpravách se dosáhne přesného scénického efektu pro tento krásný příběh s úžasnou hudbou. A samozřejmě chceme reagovat na loňské úspěchy, které tam zažily „Sny svatojánských nocí“ v obnovené verzi s omlazeným obsazením a nakonec bude naše účinkování v tomto, pro Brno nově objeveném amfiteátru korunovat naše inscenace „Cyrana z Bergeracu“ v titulní roli s Igorem Ondříčkem a Alenou Antalovou jako Roxanou!

Naše prázdninové aktivity tím však zdaleka nekončí. S inscenací muzikálu „West Side Story“ odjedeme hostovat do nádherného amfiteátru pro 2.000 diváků v chorvatské Opatii, stejnou inscenaci budeme hrát i v Rakousku.

A kdyby Vás náhodou prázdninové cesty zavály doprostřed Německa do krásného historického městečka Fuldy, vězte, že tam po celou dobu prázdnin budou uvádět inscenaci muzikálu „Päpstin“, která se tam ve světové premiéře a v mé režii odehraje 3. června. O příběhu Papežky Jany jsme Vás již informovali v nabídce na naše nové Sezonní předplatné. Za rok bude mít premiéru v českém jazyce v našem divadle. Již teď o ni projevila zájem i další divadla – bude se například hrát v příštím roce i tři týdny v Mnichově...

Samozřejmě, že Vám přejeme krásné prožití letních prázdnin! My se už teď začali připravovat na otevření nové sezony 2011/2012. Režisérka Hana Burešová zahájila studium lidové hry „Mojžíš“ a režisér Stanislav Slovák je v plné přípravě na pohádkový muzikál „Kráska a zvíře“. Obě tyto inscenace zažijí své premiéry v měsíci září.

Krásné léto plné sluníčka a pohody Vám za všechny kolegy z Městského divadla Brno přeje

Stanislav Moša

Stanislav Moša, ředitel MdB

Zemřel Erik Pardus

„Městské divadlo Brno s bolestí a v hlubokém zármutku oznamuje, že po statečném, avšak marném boji zemřel

Erik Pardus,

naprosto mimořádný člověk a herec, který zcela zásadním způsobem profiloval charakter a tvář našeho divadla.

Miloval obecnost a obecnost milovalo jeho. Celý svůj umělecký život zasvětil jediné scéně, a to právě Městskému divadlu Brno. Nositel Ceny Alfréda Radoka, Ceny Thálie, Ceny českého divadla a řady dalších ocenění plnými hrstmi rozdával svým divákům v každém okamžiku své jevištní existence jedinečné a vrcholné herecké umění.

Vždy nás fascinoval absolutním ztotožněním se se svými postavami v rolích dramatických a díky svému zázračnému intelektu nás ohromoval, šokoval a rozradostňoval v komediálních postavách.

Darem rozesmát své obecnost i své kolegy vynikal nad ostatní.

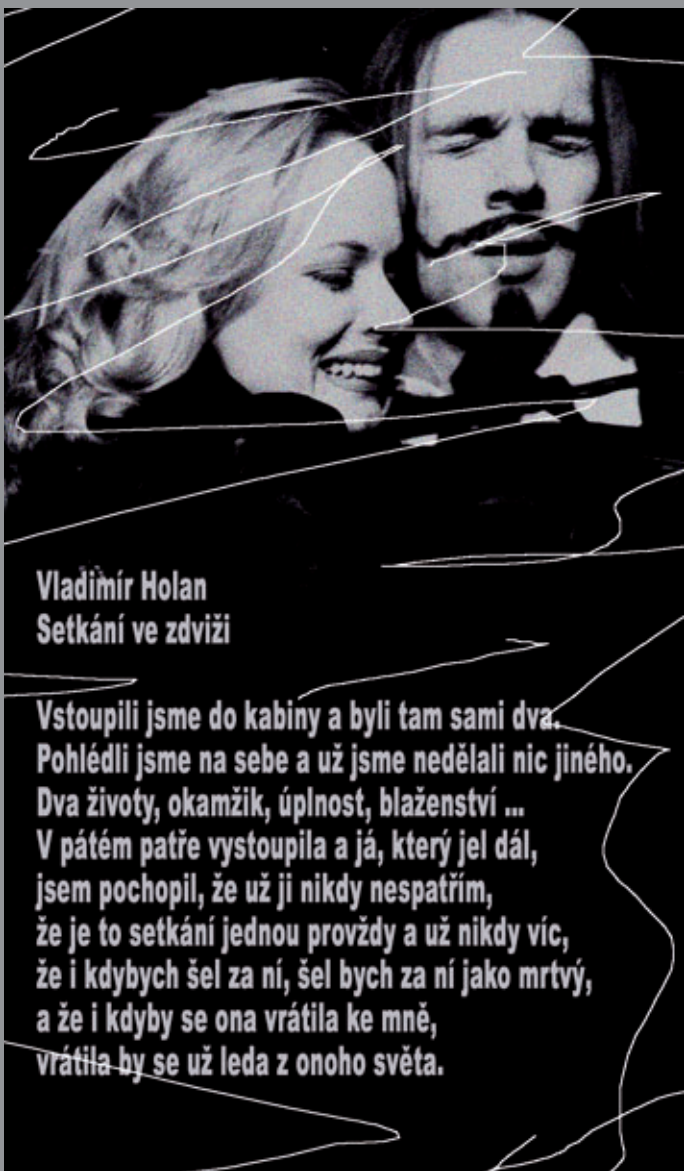
Často mi říkával, abych ho nechválil, že by mohl zpychnout. Že se herci mají chválit až po smrti. Chválit a uctívat však zasloužil jak za svého života, tak i nyní."

Stanislav Moša,
ředitel Městského divadla Brno

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

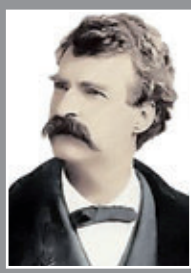

Vladimír Holan
Setkání ve zdvíži

Vstoupili jsme do kabiny a byli tam sami dva.
Pohlédli jsme na sebe a už jsme nedělali nic jiného.
Dva životy, okamžik, úplnost, blaženství ...
V pátém patře vystoupila a já, který jel dál,
jsem pochopil, že už ji nikdy nespátřím,
že je to setkání jednou provždy a už nikdy víc,
že i kdybych šel za ní, šel bych za ní jako mrtvý,
a že i kdyby se ona vrátila ke mně,
vrátila by se už leda z onoho světa.

*„Nikdy se neodpoutávej od svých snů!
Když zmizí, budeš dál existovat,
ale přestaneš žít.“*

Významný americký spisovatel
Samuel Langhorne Clemens (1835-1910)
působící pod pseudonymem Mark Twain.

Kvitek z horroru

Líbretto
Howard Ashman

Hudba
Alan Menken

Markéta Sedláčková

PREMIÉRA
21. KVĚTNA 2011
NA HUDEBNÍ SCĚNĚ

Jakub Uličník

*Michaela Horká,
Tereza Martinková,
Hana Holišová*

*Milan Němec,
Igor Ondříček*

*Režisér
Petr Gazdík*

Kvítek z horroru

LELKOVÁNÍ LENKY SUCHÉ s MARKÉTOU SEDLÁČKOVOU

MARKÉTA SEDLÁČKOVÁ

Hodně hudební sezonu má za sebou Markéta Sedláčková, kterou diváci vidají na jevišti Městského divadla Brno už skoro dvacet let. Svou živelností a nakažlivým temperamentem nejprve obdařila postavu herečky Sarah Bernhardtové ve vizuálně-hudebním projektu *Muchova epopej*, poté byla oddanou manželkou pana Bankse v pohádkovém muzikálu *Mary Poppins* a také přísnou vrchní dozorkyní Mámou Mortonovou v muzikálu *Chicago*. Posledním charakterem, kterému výrazná tmavovláska propůjčila herecký projev, je naivka Audrey v komediálním muzikálu *Kvítek z horroru*. „Je pravda, že činoherní role mě v této sezoně mýjely, ale tak to na divadle chodí. Beru to tak, že jsem si teď víc

zazpívala, a nějaká dobrá činohra snad ještě přijde,“ glosuje s nadhledem držitelka Ceny Thálie 1999.

Jaká je Audrey, kterou hrajete v *Kvítku z horroru*?

Je to roztomilá naivka, která má svůj bohatý vnitřní svět a krásné představy o životě, jaký by měl být. Jenže se jí je pořád nějak nedaří naplnit. Místo toho chodí se sadistickým zubařem Orinem, protože nikdo jiný na ni prostě nezbyl. Ale Audrey je srovnána s osudem a statečně se s ním potýká. A když se zamiluje do Seymoura, který je stejně čistou bytostí v tom hrozném světě okolo, říká si, že si ho nezaslouží. Že to není kluk pro ni, protože je na ni až moc hodný. A nakonec pro něj z velké lásky podstoupí tu největší obět a nechá se sežrat masožravou kytkou.

Takže je to taková divadelní obdoba našeho filmu *Adéla ještě nevečeřela*?

To ne. S *Adélou* je tam společná vlastně jenom ta masožravá kytka. Ale *Kvítek z horroru* se snaží zábavnou formou parodovat celý muzikálový žánr, horory a různé béčkové filmy. Je tam hodně odkazů, ve kterých to diváci poznají. A pro mne je to celé nové v tom, že parodii jsem na divadle ještě nedělala.

A filmové parodie máte ráda?

Mám, ale musí se to hrát naprosto vážně. Ne-

S Martinem Havelkou,
Jakubem Uličníkem
v muzikálu *Kvítek z horroru*,
režie: Petr Gazdík

smí z toho být cítit kalkul. I my se o to tak snažíme a doufám, že pak při reprízách se to ještě usadí a dostaneme do toho větší nadhled.

A co horory?

Dřív jsem to měla ráda, ale teď už se na takové věci skoro nedívám. Čím jsem starší, tím víc se bojím. (smích) A taky tím, že už mám vlastního syna, tak jsem daleko citlivější na to, když se tam něco děje právě dětem.

Znala jste předtím muzikál Kvítek z horroru?

Muzikál jsem neznala. Viděla jsem akorát film z roku 1986 se Stevem Martinem, a ten se mně líbil. Petr Gazdík se byl na muzikál po

dívat v Londýně, tak nám o tom něco vykládal. A taky jsme viděli fotky a program z představení, které se hrálo tady u nás U Mrštíků v roce 1990. Tehdy hrál Seymoura Erik Pardus, naši roli Audrey Libuše a pana Mushníka Karel Janský.

Hudebně čerpá muzikál ze šedesátých let. Učíte vám tato doba blízká?

Určitě, protože se mně tím vybavují odkazy na moje mládí. Třeba *Pomáda*, kterou jsem viděla jako malá. Je to živá muzika, která člověka příjemně rozhybe. Ale objevuje se tam vlastně mix všech možných stylů, takže i hudebně má inscenace vtip a nadsázku. Já tam slyším motivy i z jiných světových muzikálů, z *Ježíše* nebo *Bídniků*. I některé situace jsou podobné, třeba umírání Audrey je skoro jako umírání Eponiny v *Bídnicích*.

Postavu Audrey alternujete s Alenou Antalovou. Jak se vám spolu v tandemu pracuje?

S Alí vycházíme výborně. A navíc si jako matky, Alena dokonce trojnásobná, dovedeme bez problémů vyjít vstříc při domlouvání praktických věcí, jako je hlídání dětí při zkouškách nebo změny termínů při jejich nemocech. Ale u nás v divadle nemám obecně problém alternovat roli s kýmkoliv. Dovedu si toho vážit o to víc po tom, co jsem v Praze při práci na jednom muzikálu poznala, jak může být alternace s nepřející kolegyní náročná. To potom bere chut do práce a pěkně to dovede otrávit život.

To byl možná taky důvod, proč jste se v Praze už neobjevila ve více muzikálech...

Jsem ráda, že před tím, než jsem otěhotněla, jsem si tam hostovačky vyzkoušela. Ale teď už by na mě to pendlování nebylo, mám ráda svůj klid. Navíc potřebuji zázemí, a to nejenom

V muzikálu Mary Poppins, režie: Petr Gazdík

v rodině, ale taky v divadle. Divadlo je právě o kolektivitu a partě a nedá se dělat sólo. Je ale pravda, že ze začátku se mně v Brně bůhvíjak nelíbilo. Bylo tady na mě právě nějak moc klidno. (smích) Ale teď už Brno miluju a nechtěla bych odsud pryč.

S Alenou Antalovou jste přišly do Městského divadla skoro současně. Vzpomenete si ještě, kdy jste se potkaly na jevišti poprvé?

To byla určitě Maria ve *West Side Story*, ve které jsme se spolu střídaly v divadle i na zájezdech. Další takovou velkou společnou rolí byla Líza Ďulínková v *My Fair Lady* (ze *Zelňáku*). Tam si vzpomínám, jak jsme obě ze začátku bojovaly s hantecem. Já jsem z Poděbrad, Alenka z Bratislavy, takže to pro nás byl dost oříšek. (smích) Pak jsme měly nějaká ta naše dítka, a znovu jsme se na jevišti potkaly až v *Čarodějkách* z *Eastwicku*.

Naposledy jste se sešly teď v muzikálu Chicago, kde jste byly obě Mámou Mortonovou. Jak vám sedl charakter této role?

Pro mne to byl docela oříšek a dlouho jsem se v tom hledala. Nevěřila jsem si, že jsem ten typ drsné ženské, která dovede na povel řídit lidi pod sebou. A navíc to pro mne bylo takové hektické, protože syn měl v té době spálu a do toho jsem onemocněla i já. Takže na zkoušení nebylo moc času a musela jsem to dohánět, jak se dalo.

Je něco, co byste si z Alenina projevu na jevišti vypůjčila?

Typově jsme každá úplně jiná. U Alenky obdivuji, že dovede být na jevišti pokaždé přesvědčivá. Má obrovský dar přirozenosti a pravdivosti. Všechno, co dělá, tak jí věřím.

Už po několikáté se také na jevišti setkáváte s Martinem Havelkou. Jaký je to partner?

Úžasný! S Martinem mě to baví, hrát s ním je

**V muzikálu
Kvítek z horroru,
režie: Petr Gazdík**

zážitek. A je jedno, jestli byl zrovna mým Higginsem v *My Fair Lady*, Darrylem v *Čarodějkách*, manželem v *Nahé může* nebo v *Mary Poppins*. A musím říct, že teď v *Kvítku* si to s námi jako správný sadista pěkně užívá! (smích)

Už podruhé v této sezoně vás taky režiruje Petr Gazdík...

S Petrem je pohodové zkoušení. Dovede se samozřejmě i rozčillit, ale vždycky je to pro dobro věci. Zkoumá postavy hodně do hloubky a hodně se nám je snaží vyloučit přes herectví. Známe se spolu moc let, jsme kamarádi, zahráli jsme si spolu v hodně inscenacích, takže je fajn, že se před sebou nemusíme stydět a bát se cokoliv si otevřeně říct.

Muzikál *Kvítek z horroru* se hodně motá kolem květin,

sama Audrey pracuje v květinářství. Jaké máte ráda kytky?

To se u mě střídá podle ročních období. Líbí se mně třeba tulipány, lilie, kopretiny, slunečnice, luční kvítí, levandule... Jako každá ženská kytky taky ráda dostávám. Ale posledních deset let, kdy jsme měli tři psy, jsem pochopila, že kytky doma mít nemůžeme, protože oni je všechny sežerou. Teprve teď, jak jsme se přestěhovali do domku, se začínám znovu učit starat se o kytky. Už jsem jich sice takhle pár zabila, když jsem je dala ven do mrazu, ale to ještě metodou pokus-omyl vyladím. (smích)

Pomalu končí divadelní sezona. Jaká pro vás byla?

Taková hodně hudební, protože kromě *Sugar!* jsem vlastně účinkovala ve všech hudebních titulech našeho divadla. Sezona to byla celkem náročná na organizaci času, protože syn byl často nemocný. Ale nestěžuji si. Jsem ráda, že už jsem v divadle najela po mateřské zase na plný provoz.

Blíží se léto a prázdniny. Kam s rodinou vyrazíte?

Ještě moc nevíme, protože musíme počkat, nakolik se nás budou týkat právě letní aktivity divadla. Ještě do poloviny července budeme hrát na Biskupském dvoře, potom má Stano natáčet seriál. Asi to uděláme podobně jako loni, kdy jsme taky nevyjížděli nikam daleko, protože jsme stavěli dům a nechtěli utrácet. Vyráželi jsme jenom na kratší výlety po Čechách na hrady a zámky, pak k babičkám nebo různě na chalupy ke známým. Ale těšíme se, že poprvé zažijeme léto v našem novém domě, takže i když si to užijeme hlavně u nás na zahradě, věřím, že nám bude hlavně fajn.

Foto: jef Kratochvíl, Tino Kratochvíl

**V muzikálu
Mary Poppins,
režie: Petr Gazdík**

Aleš Slanina

Zdenek Merta, Stan
Sny svato

Péťa Brychtů,
Igor Ondříček,
Robert Jícha

Péťa Brychtů,
Igor Ondříček,
Robert Jícha

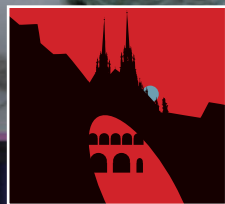

Biskupský dvůr 1., 2. a 3. července 2011

Stanislav Moša

Slavných nocí

Režie: Stanislav Moša

Erika Kubálková, Johana Gazdíková,
Ivana Skálová, Radka Coufalová

Foto: Ieř Kratochvíl a Tino Kratochvíl

ku v klubu do svého saka krvavou dýkou vyřezán vzkaz: „Zitra o půlnoci na hřbitově. Bourbon Kid.“ Saka je škoda, ale zase ho budu moci ukazovat noučatům. Ještěže to mám z bytu na Ústřední hřbitov nedaleko. Je pravda, že sejít se o půlnoci u krematoria s mužem, s nímž setkání doposud nikdo nepřežil, není zrovna nejveselejší zážitek, ale vřelý a laskavý tón, jež mezinárodní bestsellerista a obávaný zabiják v jedné osobě nasadil od počátku našeho setkání, všechny mé obavy okamžitě rozptýlil.

Je pravda, milý pane Kide, že...
Bourbon Kid. Nebo jenom Kid. Nikdy pan Kid. Nikdy.

Omlouvám se, tedy milý Bourbone Kide...

Jenom Bourbone Kide. Nikdy milý. Milí jsou plyšový králíčky. Já ne. A přestaň mi vykat, nebo ti ustřelím palici.

Kide, je pravda, že tě nejde zabít?

Hele, s tím, koho jde nebo nejde zabít, běž za tím, koho jde, nebo nejde zabít. Dej si se mnou drink a pak vypadni.

Už jen pár otázek, já to panu Kratochvilovi slíbil...

To je ten cvakálek z premiéry? Toho si taky podám. Tak povídej.

Jak se ti líbila naše dramtizace?

Kecy a sráčky. Já to napsal líp. Dělat z my knížky hru je jako ředit bourbon chcankama. Ale jak znám Evropany, těm se to bude líbit.

A inscenace?

Nasral ti někdo do krku a přišel sis to za mnou vyblejt?

To ne...

ČERT TĚ VEM

HŘBITOVNÍ DIALOG S VŮNÍ SLIVOVICE

ROZHOVOR S BOURBONEM KIDEM

Bourbon Kid, autor věhlasné *Knihy beze jména* (*Book with no name*), jejíž dramtizace pod názvem *Měsíční kámen* měla v dubnu v MdB premiéru, se oproti všem očekáváním na premiéře *Kamene* objevil. Jako správný anonym ovšem přišel i odešel nepoznán. Nereagoval původně ani na maily, ani na prosby o interview. Až při odchodu z popremiérového rautu v pozdních hodinách jsem našel na věšá-

To jsou votázky teda. Jo, nebylo to špatný. Moc se žvanilo, já bych to za hodku vystřílel a bylo. Ale ten Havelka, ten je správně vostrej, toho bych vzal do bandy a moh by mi leštit kvéry. A ta Kašlířová nebo jak, to je pěkná mušlička, s tou bych klidně prosvištěl Mexiko na Harleyi. Ještě něco?

Líbilo se vám v Brně?

Málo kaktusů. A taky zima. Ještě něco?

Jak na vás zapůsobilo Městské divadlo Brno?

Hele, já mám předplatný akorát v márnici do první řady a chodím radši do bordelu než do divadla, takže žádný zasvěcený teatrologický postřehy vode mě nečekej, sráči, jasný? Ale ten váš Mouša nebo jak mu to říkáte, ten bude šikovnej. Barák je to náramnej, kdyby tam někde masírovaly ty vaše hopsandy, tak bych se někdy stavil pověsit sombrero na hřebík, kapišto?

Ještě na vaši tvůrčí metodu jsem se chtěl zeptat...

Chlastáš, zabíjíš lidi, pak vo tom píšeš a inkasuješ balíky prachů. Není to nic těžkýho. Kup si sešit, mladej, a zkus to taky. No nic, už musím. Poslední otázka a pak to do tebe našiju.

Cože?

Hele, všichni, co se mnou kdy kecali, si už prohlížej kytičky vodspoda. A nějakej pisálek z Rakouska.

Z Moravy...

To máš jedno. Prostě nějakej pisálek nebude výjimka. Tak poslední otázka.

Prosil mě Stano Slovák, abych se vás zeptal, jestli jste kromě bourbonu někdy ochutnal i slivovici.

Slivo...co? Dej to sem a nežvaň. Hm...pít se to dá...nalej ještě...no a ještě do třetího kaktusu...to se tak u nás v Santa Mondeze říká...a šup tam s ní...ty ogare, ty mi dávaš...

S Martou Prokopovou v komedii Měsíční kámen, režie: Stano Slovák

a na zdraví...tri dni ma nahāñaii, ešť ma nedostali...eeeejjjj...

A to je, milí čtenáři, všechno. Bourbonu Kidovi ukázala Morava svou pohostinnou náruč a on neodolal. Strávili jsme družnou noc, nad ránem sebrali husličky zpod paty ořecha a vyrazili domů. Jak Bourbon Kid vypadá doopravdy neprozradím, ale řeknu jedno – je to sympaták a slíbil, že přijede zas, až od něho něco uvedeme. Tož tak. Ej!

Jan Šotkovský, foto: jeř Kratochvil

Obdarujte své blízké zážitkem, který si mohou sami naplánovat.

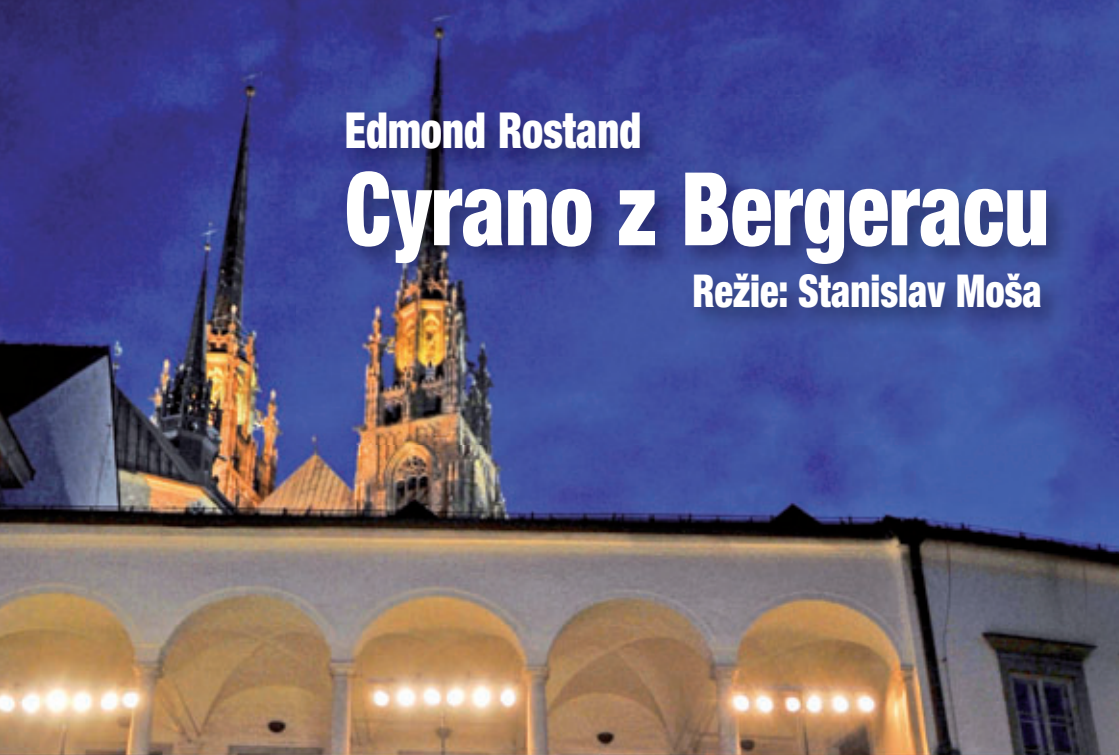
Dárkové poukázky na představení činoherní či Hudební scény Městského divadla Brno jsou v hodnotě 500,- Kč a k dostání na všech našich pokladnách.

www.mdb.cz

Edmond Rostand

Cyrano z Bergeracu

Režie: Stanislav Moša

*Lucie Zedníčková,
Viktor Skála,
Alena Antalová,
Josef Jurásek*

*Alena Antalová,
Zdeněk Helbich,
Igor Ondříček,
Alan Novotný,
Pavel Kunert*

*Josef Jurásek,
Igor Ondříček*

Biskupský dvůr
8., 9. a 10. července 2011

Hudební scéna
13. května 2011

MERTO
Slavnostní k

VINY

koncert

AutoDrink

ODVEZEME VÁS I VAŠE AUTO

607 236 236

REKLAMA

Denně: 20.00 - 05.00

Pá-So: 20.00 - 06.00

(jinak dle osobní dohody)

Přijeli jste vlastním vozem?

Chcete si dát skleničku?

Dojet domů bezpečně?

A to i s Vaším autem?

www.auto-drink.cz

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL
DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011 – ČERVEN
ČINOHERNÍ SCÉNA

William Shakespeare: **CORIOLANUS**

intimní drama o rozpadu rodiny

Slovenské národní divadlo Bratislava

Coriolanus se označuje za jednu z nejbřilantnějších politických her vůbec. Shakespeareovi se v ní podařilo otevřít politickou diskuzi, díky které se, stovký let před slavným Churchillovým výrokem, ukazuje, že demokracie je doopravdy ten nejhorší způsob vlády, ale lidstvo dosud na lepší nepřišlo. A na tuto skutečnost si zvykáme dodnes.

Cílevědomý starořímský vůdce Gaius Marcius se skvěle osvědčil ve válce. Nejdříve je z něj chrabrý a obdivovaný hrdina, potom namyšlený římský konzul, kterého pobouřený lid vyžene z rodného Říma.

Režie: Diego de Brea, *překlad:* Lubomír Feldek, *kostýmy:* Diego de Brea, *Scénář:* Silvia Zubajová

Hrají: Milan Ondřík, Jozef Vajda, Dušan Jamrník, Emil Horvát, Richard Stanke, Marián Geišberg, Vladimír Obšil, Ivan Vojtek, Anna Javorková, Judit Bárdos, Dušan Cinkota, Peter Brajerčík, Marian Viskup

V inscenaci, která se hraje bez přestávky, jsou obsaženy násilné scény, není proto vhodná pro děti do 15 let.

HUDEBNÍ SCÉNA

Wolfgang Amadeus Mozart: **MAGICKÁ FLÉTNA**

opera

Divadelní událost roku! Magická flétna v režii nejvýznamnějšího žijícího světového režiséra Petera Brooka se stane vrcholem přehlídky Divadelní svět Brno 2011.

Bouffes du Nord je divadlo nacházející se v 10. pařížském obvodu nedaleko nádraží Gare du Nord. V roce 1974 se divadlo stalo domovskou scénou divadelního souboru britského režiséra Petera Brooka.

Láskou zklamání Pamina a ptáčník Papageno se každý zvlášť nachází v temnotě nebezpečí, kde je ovládá strach a neblahá předtucha. Avšak velebný Sarastro vysvětluje, že vše bude na tomto posvátném místě vyřešeno a odpuštěno. V tu chvíli mizí les bambusových tyčí, veskeré překážky jsou odstraněny tak, jako slunce zahání noc. Bohatá směsice scénických efektů, tiska a posvátná symbolika tuhle inscenaci nezastávají, město toho se diváci setkají s věčně mladým Mozartem obklopeným stejně mladými a talentovanými zpěváky a hudebníky, kteří jsou – podobně jako skladatel – připraveni improvizovat, transponovat, experimentovat s barvou tónů, pohrávat si s formami. Nabízíme lehkou, nepoutanou flétnu, v níž důvěrný kontakt s účinkujícími pomáhá odkrýt něžnost a hloubku hudby.

Představení se hraje ve francouzštině.

Režie: Peter Brook, *adaptace:* Peter Brook, Marie – Hélène Estienne, Franck Krawczyk, *kostýmy:* Héléne Patarot

Hrají: Antonio Figueroa a Adrian Strooper, Agnieszka Slawinska a Jeanne Zaepffel, Leila Benhamza a Malia Bendl-Merard, Betsabée Haas a Dima Bawab, Virgile Frannais a Thomas Dolié, Patrick Boilleire a Luc Bertin-Hugault, Jean-Christophe Born a Raphaël Brémard, William Nadylam a Abdou Ouologuem

Bourbon Kid, Petr Štěpán, Jan Šotkovský, Stano Slovák:

MĚSÍČNÍ KÁMEN

Dramatizace kouzelné senzačního románu neznámého amerického autora, (ne že málo známého, ale vůbec neznámého – obecně se neví, kdo je skutečným autorem), ukryvajícího se pod tajemným pseudonymem Bourbon Kid, (v angličtině nese i samotný román záhadný název Kniha beze jména), je z mnoha důvodů pozoruhodná. Román vypráví spletitý příběh o drahokamu mimořádné hodnoty, který může svému majiteli zaručit nesmrtnost a který je ukraden mirumolovnému mnišskému řádu Tubalů. Ti se jej vydávají nalézt, ale zjišťují, že stopy vedou do podivného, skrznaskrz hršného a zkaženého

mexického městečka Santa Moniega. A to je jen začátek parodické, zábavné a napadité divadelní podívané v duchu filmu Quentina Tarantina či Roberta Rodrigueze, která si pohrává s prvky thrilleru, akčního filmu, upírského hororu či westernu a kde se střetává asijské bojové umění šaolinských mnichů s proklatě rychlými pistolemi – koho jiného než neporazitelného pistolníka Bourbona Kida! *Režie:* Stano Slovák

Hrají: Péta Brychtů, Jan Macháček, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Jakub Przebinda, Michal Isteník, Evelína Kachlířová, Tomáš Sagner, Martin Havelka, Marta Prokopová, Igor Ondříček, Rastislav Gajdoš, Ladislav Kolář, Ján Jackuliák, Zdeněk Junák, Lucie Zedníčková, Jakub Uličník a další.

Carlo Goldoni: **SLUHA DVOU PÁNŮ**

Snad nejslavnější hrou Carla Goldoniho je pozdní komedie dell'arte *Sluha dvou pánů* s ústřední postavou omezeného i mazaného Truffaldina. Veselý příběh s milostnou zápletkou, ve které dívka převlečená za muže hledá svého milého, jako by ironicky vyvrací rčení, že „nelze sloužit dvěma pánům najednou“. Avšak Truffaldino svou morálně problematickou aktivitu dokládá, že tomu tak lze, a zároveň že člověk přitom může dojít i štěstí.

Uprava a režie: Zdeněk Černín

Hrají: Martin Havelka, Petra Jungmanová nebo Evelína Kachlířová, Ladislav Kolář, Pavla Vitázková, Zdeněk Junák, Zdena Herfortová, Irena Konvalinová, Patrik Bořecký, Michal Nevěčný.

HRAJEME

Stefan Vögel: **DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE**

Co si počít, když je váš otec nerudný válečný veterán, zatrpklý stárnoucí vdovec, který není schopen vyjít takřka s nikým, kromě starého kamaráda Walta, který k němu každý čtvrtěk už po třicet let přichází na partii šachu? Leonard Kowinski svůj boj o srozumění s otcem Fredem dávno vzdal – až na hospodyně, které mu stále přičinlivě dodává a které ve Fredově domácnosti nikdy nevydrží déle než týden. Protože Fred je zkrátka bytost, se kterou se nedá žít. Až jednoho dne se jeho život otfese v základech – energická italská hospodyně Rosalinda se s jeho morosovitostí zkrátka nesmíří a začne s ním hrát podle svých vlastních pravidel. A světe div se, ono se to snad Fredovi nakonec líbí... Až na to, že Rosalinda odkryje utajené tajemství Fredovy a Waltovy partie – a nakonec se právě ona stane tou dámost, o níž se v této partii hraje.

Režie: Stano Slovák

Hrají: Zdena Herfortová, Jaroslav Dufek, Zdeněk Bureš, Viktor Skála, Hana Kovářiková

Stano Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán, Karel Cón: **SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ**

Příběh, který znají snad všichni – po smrti laskavé královny matky si přivádí hodný Král domů zlou Macechu, která nedokáže snést krásu své nevlastní dcery. A když zemře i Král, je jí mladá Sněhurka vydána zcela na milost a nemilost. Před smrtí ji zachrání jen útek do hlubin temného lesa. Na konci této strastiplné pouťi však stojí k jejímu štěstí útulný domeček se sedmi postýlkami – jedna pro Průfu, jedna pro Kejchla, jedna pro Dřímala, jedna pro Rejpalu, jedna pro Stydlínu, jedna pro Štístka a jedna pro Šmucllu. Jen péče ženské ruky tu jaksi chybí a postýlky jsou poněkud malé. Ovšem Macecha se dozví, že Sněhurce se podařilo uniknout jejím spárům a rozhodne se jí zbavit sama...

Na pozadí známé pohádky bratří Grimmů, jemně inspirovaní proslulou animovanou verzí Walta Disneyho, tvoří hudební skladatel Karel Cón a libretisté Stanislav Slovák, Jan Šotkovský a Petr Štěpán svou osobitou stavbu, plnou hororového napětí, zřeštěného humoru i pohádkové laskavosti. Vše samozřejmě kořeněno půvabnými, chytlivými písničkami.

ČERVEN A ČERVENEC

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

V RÁMCI FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011

V RÁMCI FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011

1.6.	středa 18.00	William Shakespeare Coriolanus Slovenské národní divadlo Bratislava	
2.6.	čtvrtek 18.00	Jaroslav Žák, Hana Burešová Škola základ života	zakoupeno
4.6.	sobota 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	A6
5.6.	neděle 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	A1
6.6.	pondělí 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	E2
7.6.	úterý 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	
8.6.	středa 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
9.6.	čtvrtek 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
10.6.	pátek 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	E5
12.6.	neděle 18.00	Jaroslav Žák, Hana Burešová Škola základ života	
16.6.	čtvrtek 19.30	Jaroslav Žák, Hana Burešová Škola základ života	
17.6.	pátek 19.30	Carlo Goldoni Sluha dvou pánů	
18.6.	sobota 19.30	Jaroslav Žák, Hana Burešová Škola základ života	AB5
19.6.	neděle 19.30	Stefan Vogel Dobře rozehraná partie	E7
20.6.	pondělí 19.30	Stefan Vogel Dobře rozehraná partie	
21.6.	úterý 19.30	Carlo Goldoni Sluha dvou pánů	
22.6.	středa 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
23.6.	čtvrtek 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
24.6.	pátek 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	AB1
27.6.	pondělí 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	C2
28.6.	úterý 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	AB3
29.6.	středa 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	
30.6.	čtvrtek 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	C4

2.6.	čtvrtek 20.30	Wolfgang Amadeus Mozart Magická flétna Théâtre des Bouffes du Nord, Paříž	
3.6.	pátek 20.30	Wolfgang Amadeus Mozart Magická flétna Théâtre des Bouffes du Nord, Paříž	
5.6.	neděle 11.00	K. Čon, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán Sněhurka a sedm trpaslíků	
5.6.	neděle 15.00	K. Čon, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán Sněhurka a sedm trpaslíků	
7.6.	úterý 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	A2/AB2
8.6.	středa 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	A3/AB3
9.6.	čtvrtek 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	A4/AB4
10.6.	pátek 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	A5/AB5
11.6.	sobota 19.30	Howard Ashman, Alan Menken Kvítek z horroru	A6/AB6
13.6.	pondělí 19.30	Fred Ebb, Bob Fosse, John Kander Chicago	
14.6.	úterý 19.30	Fred Ebb, Bob Fosse, John Kander Chicago	
15.6.	středa 18.00	Fred Ebb, Bob Fosse, John Kander Chicago	
17.6.	pátek 18.00	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	PPP/P18
19.6.	neděle 19.30	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	A2011/M2011
20.6.	pondělí 19.30	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	R2011/X2011
21.6.	úterý 18.00	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	PP1
26.6.	neděle 19.30	Jerry Herman, Michael Stewart Hello, Dolly!	Z2011/T2011

PŘEDSTAVENÍ OPEN AIR NA BISKUPSKÉM DVOŘE MORAVSKÉHO ZEMSKÉHO MUZEA

23.6.	čtvrtek 20.30	Hervé, H. Meilhac, A. Millaud Mam'zelle Nitouche	Biskupský dvůr
24.6.	pátek 20.30	Hervé, H. Meilhac, A. Millaud Mam'zelle Nitouche	Biskupský dvůr
25.6.	sobota 20.30	Hervé, H. Meilhac, A. Millaud Mam'zelle Nitouche	Biskupský dvůr
28.6.	úterý 20.30	E. Loteanu, J. Doga Cikáni jdou do nebe	Biskupský dvůr
29.6.	středa 20.30	E. Loteanu, J. Doga Cikáni jdou do nebe	Biskupský dvůr
1.7.	sobota 20.30	Z. Merta, S. Moša Sny svatojánských nocí	Biskupský dvůr
2.7.	neděle 20.30	Z. Merta, S. Moša Sny svatojánských nocí	Biskupský dvůr
3.7.	pondělí 20.30	Z. Merta, S. Moša Sny svatojánských nocí	Biskupský dvůr
8.7.	pátek 20.30	E. Rostand Cyrano z Bergeracu	Biskupský dvůr
9.7.	sobota 20.30	E. Rostand Cyrano z Bergeracu	Biskupský dvůr
10.7.	neděle 20.30	E. Rostand Cyrano z Bergeracu	Biskupský dvůr

ZÁŘÍ

ČINOHERNÍ SCÉNA

9.9.	pátek	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	
14.00		Mojžiš	veřejná generálka
9.9.	pátek	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	A5
19.30		Mojžiš	
10.9.	sobota	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	premiéra, P
19.30		Mojžiš	
11.9.	neděle	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	premiéra
19.30		Mojžiš	
12.9.	pondělí	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	A1
19.30		Mojžiš	
13.9.	úterý	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	A2
19.30		Mojžiš	
14.9.	středa	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	A3
19.30		Mojžiš	
15.9.	čtvrtek	Z. Merta, S. Moša	Slavnostní představení – 20 let od premiéry
18.00		Sny svatojánských nocí	
16.9.	pátek	Robin Hawdon	
19.30		Dokonalá svatba	
17.9.	sobota	Robin Hawdon	
19.30		Dokonalá svatba	
18.9.	neděle	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	D
19.30		Mojžiš	
19.9.	pondělí	Jaroslav Žák, Hana Burešová	
19.30		Skola základ života	
20.9.	úterý	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	AB2
19.30		Mojžiš	
21.9.	středa	Robin Hawdon	zakoupeno
19.30		Dokonalá svatba	
22.9.	čtvrtek	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	C4
19.30		Mojžiš	
23.9.	pátek	F. Vodsedálek, H. Burešová, Š. Otčenášek	AB5
19.30		Mojžiš	
25.9.	neděle	Georges Feydeau	
18.00		Broúk v hlavě	
26.9.	pondělí	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	
18.00		Měsíční kámen	
27.9.	úterý	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	
18.00		Měsíční kámen	
28.9.	středa	Jaroslav Žák, Hana Burešová	
18.00		Skola základ života	
29.9.	čtvrtek	A. Dumas, H. Burešová, Š. Otčenášek	
18.00		Tři mušketýři	
30.9.	pátek	A. Dumas, H. Burešová, Š. Otčenášek	
18.00		Tři mušketýři	

František Vodsedálek, Hana Burešová, Štěpán Otčenášek MOJŽÍŠ

lidová hra

Biblickou hru o Mojžišovi, jeden z nejkrásnějších textů českého lidového divadla z Podkrkonoší, napsal v roce 1811 František Vodsedálek.

S použitím písní a hudby Petra Skoumala hra laskavým, prostým způsobem vypráví o jednom z nejpůsobivějších biblických příběhů. Snoubí se v ní sugestivní podobnosti o čtyřicetiletém hledání země zaslíbené komentované mile znevážujícím komentářem pravekého českého kašpárka. Konotace i přesah představení by měly společně evokovat i naši současnou touhu po nalezení harmonické společnosti.

Hru pro české divadlo v 80. letech minulého století znovuobjevil Vojtěch Ron a pro jeviště ji upravila Hana Burešová a Štěpán Otčenášek. V roli Mojžiše se diváci mohou těšit na Igora Ondříčka.

režie: Hana Burešová

hraji: Igor Ondříček, Michal Isteník, Jiří Mach, Viktor Skála, Ladislav Kolář, Raastislav Gajdoš, Jan Mazák, Alan Novotný, Ivana Vaňková, Eva Ventrubová, Hana Kovářiková, Evelína Kachlířová a další

HUDEBNÍ SCÉNA

3.9.	sobota	Jiří Žáček, Zdeněk Merta	A2011/M2011
19.30		Ptákoviny podle Aristofana	
4.9.	neděle	Jiří Žáček, Zdeněk Merta	R2011/X2011
19.30		Ptákoviny podle Aristofana	
16.9.	pátek	Jiří Žáček, Zdeněk Merta	zakoupeno
19.30		Ptákoviny podle Aristofana	
17.9.	sobota	Jiří Žáček, Zdeněk Merta	Z2011/T2011
19.30		Ptákoviny podle Aristofana	
23.9.	pátek	M. Doepke, E. Schlimbach, G. Stevens, Ch. Bieniek, H. Holzbecher, A. Friedrichs	
14.00		Kráska a zvíře	vef. generálka
23.9.	pátek	M. Doepke, E. Schlimbach, G. Stevens, Ch. Bieniek, H. Holzbecher, A. Friedrichs	
19.30		Kráska a zvíře	C5/E5
24.9.	sobota	M. Doepke, E. Schlimbach, G. Stevens, Ch. Bieniek, H. Holzbecher, A. Friedrichs	premiéra, P
18.00		Kráska a zvíře	
25.9.	neděle	M. Doepke, E. Schlimbach, G. Stevens, Ch. Bieniek, H. Holzbecher, A. Friedrichs	
18.00		Kráska a zvíře	
26.9.	pondělí	M. Doepke, E. Schlimbach, G. Stevens, Ch. Bieniek, H. Holzbecher, A. Friedrichs	A1/AB1
19.30		Kráska a zvíře	
27.9.	úterý	M. Doepke, E. Schlimbach, G. Stevens, Ch. Bieniek, H. Holzbecher, A. Friedrichs	C2/E2
19.30		Kráska a zvíře	
28.9.	středa	M. Doepke, E. Schlimbach, G. Stevens, Ch. Bieniek, H. Holzbecher, A. Friedrichs	A3/AB3
19.30		Kráska a zvíře	
29.9.	čtvrtek	M. Doepke, E. Schlimbach, G. Stevens, Ch. Bieniek, H. Holzbecher, A. Friedrichs	A4/AB4
19.30		Kráska a zvíře	
30.9.	pátek	M. Doepke, E. Schlimbach, G. Stevens, Ch. Bieniek, H. Holzbecher, A. Friedrichs	
18.00		Kráska a zvíře	

Martin Doepke, Elke Schlimbach, Grant Stevens, Christian Bieniek, Hans Holzbecher, Andrea Friedrichs KRÁSKA A ZVÍŘE

muzikálová pohádka

Kdo by neznal *Krasku a zvíře*, jednu z nejkrásnějších evropských milostných pohádek? Po slavných zpracováních, jakými byly například film Jeana Cocteaua nebo divadelní hra Františka Hrubína, obnovil na počátku devadesátých let zájem o tuto látku „disneyovský“ film režiséra Kirka Wise. Zároveň s jeho divadelní verzí se však objevila na evropských prknech i neméně zdařilá verze z německé muzikálové kuchyně. Jejím autorem je vynikající německý skladatel a aranžér Martin Doepke, který ve spolupráci s libretistou Christianem Bieniekem a textáři Elke Schlimbachovou a Grantem Stenemem vytvořil vsutku pozoruhodné dílo. *Kráska a zvíře* po mimořádně úspěšné německé premiéře v Kolíně nad Rýnem roku 1994 absolvovala několik zdařilých turné po celém Německu – nejnovějším bylo úspěšné turné Městského divadla Brno v režii Stanislava Moši a choreografii Igora Barberiče po Lucembursku, Německu, Švýcarsku, Itálii a Rakousku. Hlavní inovací příběhu o kupci, který upadne do spárů obávaného, zrudně vyhlížejícího vládce opuštěného zámku a musí mu přislíbit za vysvobození jednu ze svých tří dcer, je jeho lokalizace – původně francouzská pohádka je zařazena do ospalého prostředí typicky německé vesničky. Právě tam sní Kráska, nejmladší z trojice dcer, svůj sen o vytržení z provinční nudy – proto je ochotna i vstoupit do služby ke Zvířeti. To se ovšem nelíbí těžkopádnému chasníkovi Gustavovi, který si na Krásku už dlouho myslí a proto zorganizuje lynch Zvířete, na něj ochotně vyrazí celá vesnice. V poslední chvíli si však Kráska uvědomí, že její nejasný cit ke Zvířeti není soucit, ale láska...

režie: Stanlo Slovák

hraji: Lukáš Janota nebo Dušan Vitázek, Kateřina Krejčová nebo Ivana Skállová, Radka Coufalová nebo Markéta Sedláčková, Johana Gazdčíková nebo Hana Holířová, Mária Lalková nebo Marta Prokopová, Lenka Janíková nebo Tereza Martinková, Kristián Pekar nebo Aleš Slanina, Jiří Horký nebo Zdeněk Junák a další

Sněhurka a sedm trpaslíků má všechny předpoklady být přejmým představením, nabízejícím dostatek radosti i potěšení dětem i dospělým. Zkrátka milou zábavou pro celou rodinu.

Režie: Stano Slovák

Hrají: Radka Coufalová nebo Svetlana Slovácová, Jan Apolenář nebo Milan Němec, Rastislav Gajdoš nebo Petr Štěpán, Robert Jicha nebo Aleš Slanina, Ladislav Kolář nebo Igor Ondříček, Jiří Mach nebo Dušan Vítázek, Ján Jackuliak nebo Jakub Uličník, Robert Musialek nebo Lukáš Vlček, Jakub Przebinda nebo Jiří Ressler, Michal Matěj, Vojtěch Blahuta nebo Alan Novotný a další.

John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse: **CHICAGO**

Muzikál Chicago má všechno, co činí broadwayské produkce výjimečnými – až pohádkový příběh o slávě, štěstí, kráse, bohatství a láskách, to vše propojeno nesmrtnými hity doprovázenými dech beroucími tanečními čísly. Bylo jen otázkou času, kdy se toto fenomenální dílo vrátí na naše jeviště. Jeho česká premiéra se totiž konala právě v Divadle bratří Mrštíků v roce 1978, tedy tři roky po své americké premiéře. Satirický muzikál, kritizující zkorumpovanou a zločinem

HRAJEME

a jazzem prodchnutou společnost dvacátých let v Chicagu podle hry Maurine Dallas Watkinsové napsali Bob Fosse a Fred Ebb s hudbou Johna Kandra. Hlavní postavy, vražedkyně a po slávě toužící krásky Velma Kellyová a Roxie Hartová se setkávají v ženské věznici a s pomocí proslulého advokáta Billyho Flynny všemi (především ženskými) zbraněmi zde bojují o přední stránky novin a titul „vražedkyně týdne“.

Jiskřivý humor, humorná nadsázka i mrazivá atmosféra v muzikálu plném jazzu!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Svetlana Slovácová nebo Ivana Vaňková, Radka Coufalová nebo Ivana Skálová, Petr Gazdík nebo Dušan Vítázek, Milan Němec nebo Lukáš Vlček, Alena Antalová nebo Markéta Sedláčková, Vojtěch Blahuta nebo Karel Škarka, Hana Holířová nebo Mária Lalková, Eva Jedličková nebo Hana Kovářiková, Lenka Janíková nebo Veronika Kloubková, Andrea Březinová nebo Johana Gazdíková, Jiří Mach nebo Aleš Slanina a další

PŘEDSTAVENÍ OPEN AIR NA BISKUPSKÉM DVŮŘE MORAVSKEHO ZEMSKÉHO MUZEJA

Florimond Hervé, Henri Meilhac, Albert Millaud:

MAM'ZELLE NITOUCHE

„Svatá Nitouche, ó má patronko, zachrániš-li mne, má madonko, pak za tebe ráda silním já, že se už polepším, když Pán Bůh dá...“ Tato opereta-vaudeville je nesmírně vtipnou, divadelně rozkošatělou konfrontací tří (i hudebně) rozdílných světů: kláštera, divadla a kasárna. Titulní hrdinka, chovanka Denisa, hraje ve svatouškovském prostředí komedii, ale hraje ji i její učitel zpěvu, ctihodný klášterní varhaník, pan Célestin. Říká se, že skladatel v něm našel své autobiografické rysy. Florimond Ronger, zvaný Hervé (1825 – 1892), totiž začínal také jako varhaník a své první operety musel psát také pod pseudonymem. Navíc pan Célestin užívá v *Mam'zelle Nitouche* umělecké jméno Floridor... Právo psát operetu o skladateli operet měl Hervé víc než kdokoli jiný, neboť to byl právě on, kdo komponoval vůbec první operety ještě před Offenbachem a kdo také otevřel první operetní divadlo. Mam'zelle Nitouche měla světovou premiéru v pařížském Théâtre des Variétés 11. 1. 1883. Už brzy po svém vzniku ji poprvé poznali i čeští (ND v Praze v roce 1890) a moravští (Staré divadlo na Veveří v roce 1892) diváci.

Režie, inscenační úprava a choreografie: Gustav Skála

Účinkují: Milan Němec nebo Igor Ondříček, Radka Coufalová nebo Johana Gazdíková, Jiří Mach nebo Aleš Slanina, Eva

Gorčicová nebo Irena Konvalinová, Miroslava Kolářová nebo Vladimíra Spurná, Jan Apolenář nebo Zdeněk Junák, Zdeněk Bureš nebo Miloslav Čížek, Milan Horský a další.

Jevgenij Doga, Emil Loteanu: **CIKÁNI JDOU DO NEBE**

Hudebně dramatická balada o věčné lidské touze, vášnivě lásce, o svobodě a lidské pýše. Na počátku tohoto výjimečného muzikálu je film režiséra a scenáristy Emila Loteanu z roku 1976 se strhujícími melodiemi skladatele Jevgenije Dogy. V našem současném civilizovaném světě, ve kterém obvykle vítězí rozum nad city, se jeví hrůdy a pýchou naplněný tragický příběh lásky cikánského zloděje koní Lujko Zobara a krásné Rady jako nesmyslný a nepochopitelný. Přesto však všichni, kteří se u této inscenace kdy ocitli, vnímají podvědomě, že jedině takto je to správné, že prostě musí člověk toužit po svobodě podlehnout na prvním místě svému citu a neptat se po zisku, po výhodách. Láska a pak už nic... čest a pak už nic... známe to ještě? A to vše v uhrančivém prostředí romského etnika. V inscenaci plné strhujícími cikánskými písní, divoké energie tanců i zvláštního poetického stylu vyprávění.

Režie: Petr Kracík

Hrají: Martin Havelka nebo Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Jitka Čvančarová nebo Ivana Vaňková, Zdeněk Junák, Jiří Horký nebo Milan Horský, Ladislav Kolář nebo Marian Slovák, Pavel Kunert nebo Ladislav Mareček, Jan Apolenář nebo Alan Novotný, Mária Lalková, Hana Kovářiková nebo Pavla Vítázková nebo Monika Světničová, Ján Jackuliak nebo Dušan Vítázek, Rastislav Gajdoš nebo Lukáš Vlček, Oldřich Smysl nebo Jakub Uličník, Karel Škarka, Igor Ondříček nebo Dušan Vítázek, Zdeněk Bureš nebo Zdeněk Černín, Lukáš Hejlik, Josef Jurešek nebo Karel Mišurec, Patrik Bořecký nebo Robert Jicha a další.

William Shakespeare, Zdenek Merta, Stanislav Moša:

SNY SVATOJÁNSKÝCH NOCÍ

Muzikálová féerie *Sny svatojánských nocí* na motivy hry William Shakespeara byla v roce své premiéry v roce 1991 oceněna Českým hudebním fondem jako nejlepší inscenace roku. Jedná se o první ze série muzikálů úspěšné autorské dvojice Zdenek Merta a Stanislav Moša. Již dvacet let je inscenace na repertoáru brněnského Městského divadla a s úspěchem se hrála nejen na jeho jevišti, ale několik desítek uvedení se dočkala i na Křižkově fontáně v Praze, v anglické a německé verzi pak slavila úspěch na zájezdech v mnoha evropských zemích (Finsko, Rakousko, Slovensko, Slovensko, Německo). Desítky nitek snových variací a kouzelná oslava lásky v kouzelném prostředí Biskupského dvora přinese zcela výjimečný zážitek.

Hrají: Aleš Slanina, Markéta Sedláčková, Radka Coufalová, Ivana Skálová, Lenka Janíková, Igor Ondříček, Robert Jicha a další.

Edmond Rostand: **CYRANO Z BERGERACU**

Novoromantičká komedie Edmonda Rostanda *Cyrano z Bergeracu* se stala během více než stovky let od svého vzniku jednou z nejhranějších hr světového repertoáru na našich jevištích, především díky vynikajícímu překladu Jaroslava Vrchlického, který hrů jako první do češtiny přebásnil. Z jeho překladu vychází také inscenace Městského divadla Brno. Autoři úpravy Stanislav Moša a Jaromír Vavroš tento překlad respektovali, upravili však místa, která během století ztratila pro svou archaickou komunikační schopnost. Slavná romantická tragikomédie o posledním z rytířů, Cyranoovi z Bergeracu, a jeho velké lásce k Roxaně, je příběhem o utajované lásce, cti, statečnosti a síle i pokleslém umění... Pozoruhodná hra se zcela mimořádnými hereckými příležitostmi a prolínajícími se hrdinskými, romantickými, komickými a historickými rovinnami nabídně zcela působivou podívanou...

Hrají: Igor Ondříček, Alena Antalová, Jiří Mach, Viktor Skála, Petr Štěpán, Ladislav Kolář, Lukáš Hejlik, Lucie Zedníčková, Markéta Sedláčková, Pavla Vítázková a další.

NOVINKA FALSE LASH EFFECT FUSION

ZÍSKEJTE MAXIMUM
- OBJEM I DÉLKU NAJEDNOU

☪ Při focení mají profesionální maskéři často úkol vykouzlit modelkám extrémně dlouhé a zároveň i husté řasy. Dřív museli používat pro docílení takového efektu hned dvě řasenky - objemovou i prodlužující. Proto Max Factor zkombinoval svůj největší kartáček s extrémně prodlužující formulí. Výsledkem jsou neuvěřitelně přitažlivé řasy a sexy pohled. ☪

*Zdena Herfortová,
Jaroslav Dufek
Zdeněk Bureš*

19. a 20. června 2011 19.30
Cinoherní scéna

Stefan Vögel

Dobře rozehraná partie

Komedie

Hana Kovaříková, Jaroslav Dufek, Zdena Herfortová, Zdeněk Bureš, Viktor Skála

do mnoha rolí, střídal žánry i charaktery postav a vždy znamenával velký úspěch jak u kritiky, tak u diváků. Svůj výrazný herecký talent – zejména pěveckou jistotu, okouzlující zjev i laskavý a přirozený humor uplatňoval zejména v inscenacích Richarda Miňuly, který se specializoval na muzikály. Na začátku 80. let Janského herectví vypsalo do vnitřně propracované charakterní polohy. Vnitřní i vnější noblesa a ukázněná zdrženlivost se promítly např. do postavy Jakuba Jana Ryby v *Noci pastýřů* (1985). Později exceloval v inscenaci *Don Juan* (1991), kde byla titulní postava Pavlem Doležalem vyložena poněkud drsně a protieroticky, Janský však

KAREL JANSKÝ

Karel Janský se narodil 28. dubna 1944. Divadelní studia absolvoval na JAMU v letech 1962-1966 u profesora A. Vozáka a O. Dadáka. Studium završil absolventským představením *Žebrácké opery*, kde ztvárnil titulní postavu Mackieho Messera, kterého si pak mohl zopakovat i v roce 1979 na scéně Divadla bratří Mrštíků. Právě tento typ postavy byl Janského hereckému naturelu, jak sám přiznával, velice blízký. Do angažmá v DbM, pozdějším Městském divadle Brno, byl přijat ihned po ukončení školy v roce 1966. Této scéně zůstal věrný po celý svůj profesionální život, strávil zde neuvěřitelných 45 sezon a odehrál přes sto rolí.

IN MEMORY

Ve svých dvaadvaceti letech zde jako čerstvý absolvent JAMU hrál svou první roli – prince z Histopánie v Kvapilově pohádce *Princezna Pampeliška*, dále na sebe upozornil např. v Schillerově dramatu *Marie Stuartovna* (1966), v O'Neillově hře *Smutek slušné Elektře* (1967) a zejména v inscenaci Milana Páska *Jed z Elsinoru* (1967), kde zaujal kritiku svým osobitým pojetím prince Hamleta. V průběhu dalších desetiletí byl obsazován

tento úkol dokázal suverénně zvládnout.

Velké uznání mu přinesla role Jiřího ve hře *Kdo se bojí Virginie Woolfové* (1992) v nastudování Petra Veselého. Kritiky byl jeho výkon občasován jako herecký koncert a úžasný divácký zážitek. Ve více než rovnocenném partnerství s tryskajícím temperamentem Zdeny Herfortové vytvořil přesně cílený herecký výklad. Jeho nejslavnější rolí se stal bezesporu Willy Loman v Millerově *Smrťi obchodního cestujícího* (1996). Oceňován byl jeho precizní výkon - úctyhodně zvládnutý od celkového obrysu až po sebemenší výrazový detail postavy. Mezi jeho výrazné herecké party patří jistě i Lavoisier v inscenaci *Hra o lásce, smrti a věčnosti...* (1998), Jindřich Hradský v *My Fair Lady* (ze *Zelňáku*) v roce 1999, Denis Diderot v Schmittově *Libertinovi* (2002), Arbenin v Lermontově *Maškarádě* (2004), Peter Sorin v Čechovově *Racokvi* (2004), Fred v inscenaci *Ginger a Fred* (2005), pan de Renal v muzikálu *Červený a černý* (2007), ředitel divadla v inscenaci *V jámě lvové* (2006), Whitchell v komedii *Novomanželské apartmá* (2006). Inscenaci *Hello, Dolly!* (2010) ozdobil svým výkonem v drobné, ale s noblesou Karlu Janskému vlastní, roli majordoma Rudolfa. Herecké mistrovství Karla Janského se uplatnilo také ve filmu (zahrál si např. v *Četnických humoreskách*) a zejména v dabingu, jednou z jeho nejslavnějších rolí je bezesporu J. R. Ewing ze slavného amerického seriálu *Dallas*.

CHICAGO V BRNĚ: ZA 1

Brněnské *Chicago* má zajímavé historické souřadění. Československou premiéru mělo hned tři roky po světové: v roce 1978 se objevilo na jevišti Divadla bratří Mrštíků, tedy dnešního Městského divadla. Rok předtím, než zavítalo do Londýna či do Prahy.

Banální přívlastek nadčasový, kterým se často opatřují zavedená a se známěnou setrvačností uváděná díla, je v tomto případě namístě. Některá díla nestárnou. Přestože jim ponecháte atributy gangsterské Ameriky 20. let minulého století, bude divákům do týla zároveň foukat současnost. Satirický příběh o korupci, falešné morálce a manipulaci s veřejným míněním jako by vyskočil z dnešních dnů. Možná se neovobozují naoko usazené vražedkyně vlastních mužů, ale nečestného jednání (muzikál vlastně nemá jedinou nezkorumpovanou postavu) je nepřeberně. Přijďte neutuchající lidskou touhu po

nální produkce, dodržení původní koncepce díla. Je fakt, že se na všech jevištích, kde jsem *Chicago* viděl, inscenuje téměř stejně. Nebyl by to však Stanislav Moša, kdyby muzikál neuvědl s vlastním výkladem. Do příběhu vražedkyně z chicagské věznice vložil mnohem více humoru a nadsázky, než jsme mohli najít v těch napodobeninách původních verzí. Například groteskní ilustrativní jednotlivých vražd, jakoby v komiksově minimalistické realizaci (nakonec choreograf Fosse byl vždy ve svých tanečních kreacích minimalistou, jemu by se to jistě líbilo), nebo volba scény, která připomínala kruhovou jirkou klec pro vystoupení dravých šelem. Či cirkusový sluhovce namísto vězeňské strážě s obušky, „mistr Celofan“ v klaunském kostýmu, který se stal díky vzezření opravdu hluboce pravdivou postavou mírného, poddajného človíčka. Hudebníci hrající na scéně v té dvoupatrové kleci, to bylo také nůvum, a docela hezky jim to hrálo, přičemž dirigent je řídil pomocí náhledových monitorů. S nelehkou situací se musely vyrovnat i zpěvačky, když třeba spustily své sólo na forbině a orchestr měly za zády. Ale neřešme režijní a hudební finesy, důležité je, že vše fungovalo. A je třeba napsat, že skutečně profesionálně. Bylo by nošením sov do Athén (nebo česky drví do lesa?), kdybych zas, a pokolikáté už, zdůraznil, že soubor MdB je vždy výborně připraven. Herecká, taneční i pěvecká příprava je zkrátka znát. Stále přicházejí nové tváře, a jsou stejně zdatné, jako ty ostřílené.

NAPSALI O NÁS

věhlasu, štěstí, kráse i bohatství za jakoukoliv cenu... Však také příběh dvou krásných mrdyřek vznikl podle skutečné události.

Soubor o vražedkyni týdne

V příběhu s výtečným libretem a fenomenální muzikou touží za katrem po slávě krásky Velma Kellyová a Roxie Hartová. Obě využívají drahých služeb proslulého advokáta Billyho Flynna, cynického vydíдача a manipulátora. A v případě obou hříšnic vůbec nejde o svobodu a omlouštění, duo bojuje zejména o přední stránky novin a titul „vražedkyně týdne“ a snaží se ze své pozice co nejvíce vytřískat.

Režisér Moša z tohoto korupčního muzikálu záměrně dělá ještě větší cirkus. Herečky po většinu času jen v podvazkovém kostýmu místý vše přehrávají do zveličení a nadsázky. Příkladem je výtečná scéna, kdy Roxie přemlouvá svého muže, aby sehnal velké prachy pro advokáta. Komické tělesné prostocvičky, které přitom předvádí Radka Coufalová, publikum rozesmějí, ale zároveň ještě zveličí obludnou vyčuranost tohoto chování.

Kousavost a pichlavost eskaluje do trpké tečky

Režie se snaží držet dění právě v žánrových mantinelech mezi hyperbolou a úsměvem, při kterém z bezsrupkolůžního jednání místý i mrazi. K perfektnosti *Chicago* potřebuje kvalitní ansámbel a orchestr. Obojí Městské divadlo disponuje. Sedmnáct hudebníků hraje ve vězeňských kóich, rozestých ve třech patrech obrovské konstrukce představující kriminál a jeho cely. Na jevišti stojí už jenom klavír. A z desky tohoto křídla, na které hraje Konferenciér, se jednou stane cizoložné lůžko, jindy se na něm Roxie svůdně protahuje. *Chicago* však moc řeči nenadělá, tady to sype od písničky k písničce.

Zážitkem je Vojtěch Blahuta jako všestranný Konferenciér a obstarý také dvě hlavní dámy: Ivana Vaňková (Velma) a Radka Coufalová (Roxie). Prvně jmenovaná sýtým témbrem i přesně zvládnutým tancem lehce obsáhne vyprázdňené jeviště. Coufalová je zase mrška, která si dokáže vyhrát s mimikou a gesty, přičemž v hlase ani pohybu nesehlává a dokáže skvěle pracovat s ironizováním vlastní figury. Flynn v podání Petra Gazdika téká mezi naoko rozšafným lidumilem a chlápkem, který dokáže naráz obrátit. Milan Němec jako ušlápnutý manžel Amos necedí sympatie přes herecké vydírání publika, ale spíše jako řouma, který se nevyzná ve své ženě ani v krvelačném okolí.

Kousavost a pichlavost, kterou režie nasvécuje pomocí lehčích karikatur, eskaluje na konci do opravdu trpké tečky. Dvě krásky děkují publiku za víru v jejich nevinost, sypou do hlediště díky Pánu Bohu a růže. Hořce počítte, jak lež dokáže svůdně vypadat v nádherných filtrových šatečkách nebo se dokáže schovat do báječné peprného jazzu.

Luboš Mareček, *Magazin Víkend DNES*, 2. 4. 2011

BRNĚNSKÉ CHICAGO

– MUZIKÁL O NAŠEM FALEŠNÉM SVĚTĚ

Režisér Stanislav Moša na scéně Jaroslava Milfajta a v choreografii Anety Majerové a Hany Kratochvilové uvedl muzikál *Chicago* pod taktovkou Ondřeje Tajovského. Nejsm si jist, do jaké míry požadují majitelé autorských práv, respektive origi-

ká, taneční i pěvecká příprava je zkrátka znát. Stále přicházejí nové tváře, a jsou stejně zdatné, jako ty ostřílené. Skoro celé herecké obsazení je alternativně nastudované, když však píší alternativně, myslím to doslovně. V muzikálu není první (to lepší) a druhé (to ehm...horší) obsazení, jak se s ním mnohde setkáváme. Obě jsou skutečně rovnocenná, i když, samozřejmě, každý k roli přistupuje podle svého naturelu. V tom je, mimochodem, čití moudrá ruka režiséra, který netvoří postavy „jako kopírka“, ale vychází z pozitivních možností jednotlivých interpretů. A tomu ještě hodně nahrává, jak to už bývá, i fyziočno protagonistů.

Postavu vězeňské „mámy“ hraje Alena Antalová a Markéta Sedláčková. Svým zjevem a různým herectvím je takovou vězeňskou mámou více Antalová, na druhé straně, Sedláčková hluboce posazený hlas v interpretaci písní nahrazuje její křehkou konstrukci. Která je lepší? To se nedá srovnat, obě jsou výborné a každá jiná. Stejně se lze zmínit o dalších hlavních rolích. Dvě vražedkyně, Velma a Roxie: Ivana Vaňková a Radka Coufalová, jsou až příliš jiné. Vzrůstem, interpretací i výrazovými prostředky. Naopak v „druhém“ obsazení jsou Světla a Slováková s Ivanou Skálovou nádherně podobné. Až to nakonec vyústí v show „dvou sester“, kde se rozhodané a na sebe žárící vražedkyně najdou. Opět zbytečná otázka, který ten pár je lepší. Snad, z mého čistě osobního pohledu, mne nejvíce zaujala interpretace Velmy mladíčkou Slovákovou. Ale je to asi proto, že jí mám nějak v hledáčku a držím jí palce od jejího nástupu do MdB. Ale třeba takový Amos Hart, zakřiknutý človíček Milana Němce a Lukáše Vlčka, byl skutečně „udělaný“ jako přes kopírka, citlivě, výrazně, a přitom opravdu za zakřiknutí (abyste pochopili, jak roli zahrát zároveň výrazně a zakřiknuté, musíte představení navštívit...).

Advokátem Flynnem, další z důležitých postav, byl na scéně Petr Gazdik v první a Dušan Vitáček v druhé premiéře. A zase zahrálo jejich fyziočno: Gazdik energičtější a hmotnější ve výrazu, Vitáček úlisnější a rafinovanější. Oba skvěle vytvářejí představu advokátů, které bychom nazvali „hajzlíky“. Zvláštní a náročnou roli měl konferenciér. Jiz v muzikálu *Kabaret* má klíčovou roli jakéhosi vypravěče divadla na divadle. Soumena, klavírnice, komunikátora s diváky. Režisér Moša si vybral dva interprety, Vojtěcha Blahutu a Karla Skarou. Oba jsou excelentními hráči na klavír. Celý večer sólově nebo s orchestrem doprovázejí zpěvní party, vytvářejí hudební podkresy, zase každý jinak, oba výborně. Blahuta je jakýsi jemnější v detailech, Skarka zase monumentálnější, vzezřením i gesty. No vybírejte, který se líbí víc, když jsou tak jiní a přece stejně podtrhují atmosféru muzikálu. Podobně lze hodnotit všechny protagonisty i taneční kreace vycházející z původního baletního pojetí. Po interpretační stránce lze dát muzikálu jedničku. Nejsm přesvědčen, jak budou přistupovat k režijní koncepci diváci, kteří viděli jen inscenace *Chicago*, anebo (a zcela jistě) viděli film. Možná, zvyklí na jinou verzí, se s pojetím brněnského režiséra neztotožní. Mně to cirkusové prostředí oslovilo. Oslovilo mne jakési současné šapito, ve kterém se vše ode-

Pokračování na straně 30

MdB POD LUPOU CELOSTÁTNÍ KRITIKY

První měsíce každého roku se pravidelně objevují různé ankety, připomínající v rozličných sférách minulé období. Výjimkou není ani kultura a v jejím rámci nás zajímající oblast Thálie, kde těchto republikově bilancujících akcí zazname-

Jan Mazák
v inscenaci *Síla zvyku*,
režie: Hana Burešová

náváme hned několik. Pouze v bezprostředním vztahu k Městskému divadlu Brno si na sklonku sezony všimneme alespoň těch nejvýznamnějších.

Pohotová bývá anketa z 1. čísla celostátního čtrnáctideníku *Divadelní noviny*, pravidelně otiskujícího také žánrově diferencovaný „hvězdičkový“ Kritický žebříček vybraných premiér v ČR, tedy také těch z obou scén MdB. Do jejího 18. ročníku přispělo tentokrát 107 zasvěcených účastníků – hlavně kritiků, publicistů a teatrologů, ale též oslovených divadelníků a dalších jevištních blízkých osobností. Kritériem pro označení „Inscenace roku 2010“ byl kromě vymezené (byť ne vždy přesně respektované) doby vzniku její široce pojímaný český původ. Dostatečně pestré odpovědi zmínily ve velkém druhovém rozptýlu 65 nastudování „tradičních“ i experimentálních scén; skoro třetina z nich vyšla z projektů tzv. alternativních a nezávislých. Jako obvykle respondenti, většinou doprovázející své tipy stručným zdůvodněním, stačili sledovat převážně představení pražská nebo festivalová. Tím spíše si širší diváčkou i čtenářskou pozornost zaslouží fakt, že se také tentokrát zviditelnilo Brno, kde ostatně několik vyzvaných publicistů působí. Moravská metropole se totiž s 10 body opět prosadila – a to i přičiněním MdB – jako první po Praze (a před Ostravou), nechávající všechna ostatní kulturní centra za sebou. Zatímco rok předtím slavilo výrazný úspěch první české uvedení Bernhardovy *Síly zvyku* v režii hostující Hany Burešové, následovano dvojicí titulů

muzikálových (*Mozart!*, *Probuzení jara*), nyní zabodovala Hudební scéna samotná. Stalo se tak zasluhou rovněž prvního českého (a šestého světového) uvedení anglického muzikálu *Mary Poppins*, složitě vzniklého podle knihy Pamelý Lyndon Traversové i filmu Walta Disneyho, který v novém překladu Jiřího Joska a v četných alternacích režíroval Petr Gazdík. Na doklad ocitujeme úryvky z hodnotících vyjádření: „Profesionalita, zaujetí, promyšlený cíl, nápady – takové divadlo má smysl!“, „Je to tak krásné, když divadelní magie pohltí člověka natolik, že má na chvíli chuť s hlavní postavou uvěřit, že stačí jen chtít a rázem je vše možné“.

Výroční Ceny Thálie 2010, které ve čtyřech základních soutěžních kategoriích (doprovázených ještě oceněním za celoživotní mistrovství) vyhláší a poměrně složitým dvoustupňovým způsobem vybírá herecká asociace v čele s Václavem Postráneckým (přímý televizní přenos z pražské „zlaté kapličky“ 26. března t. r.), znaly své kandidáty již daleko dříve. I v osmnáctém ročníku měly dostatečnou publicitu, takže pro úplnost připomeňme, že v užší (nakonec neproměněné) nominaci byla za interpretaci titulní role v *Mary Poppins* také herečka MdB Johana Gazdíkova a že skleněné vázy Bořka Šípka předával v této kategorii jakožto její předchozí vítěz (ztělesnitel Jeana Valjeana z předlohy *Les Misérables-Bídníci*) právě Johenin bratr Petr Gazdík, takto umělecký šéf muzikálového tělesa MdB.

Snad ještě prestižnější postavení si – alespoň v odborných kruzích – vybudovaly Ceny Alfréda Radoka, jež byly již po devatenácté ohlašovány tentokrát v pražském Divadle Komedie 5. března 2011 (záznam vysílala Česká televize 12. března t. r.). Skromnému odpolednímu ceremonálu rovněž předcházelo zveřejnění širších nominací; nadto pětičlenná porota vyhodnotila samostatnou autorskou soutěž o nejlepší českou a slovenskou dramatickou novinku. Pořadající revue Svět a divadlo (SAD) se jako obvykle obrátí na osoby o divadle systematicky píšící a už v 1. letošním čísle zveřejnila podrobné „radokovské“ výsledky, které televizní sestřih ani denní tisk pochopitelně nezachytily. Reprezentativní ankety se přímým neanonymním hlasováním zúčastnil vysoký počet 78 oslovených kritiků (tedy o šestnáct více nežli předtím), včetně několika brněnských. Jejich tipy v osmi kategoriích se netýkaly ovšem pouze činoherních představení, ale nejširšího spektra veškerých jevištních aktivit, a to

v samostatném oddíle i zahraničních. Protože většina našich návštěvníků patrně nemá možnost SAD pravidelně sledovat, zalistujeme tímto poměrně obsáhlým, odborně kompetentním zhodnocením zde. Alespoň enumerativně si povšimněme, jak je tu (nejednou v redakčním kráčení) reflektován právě umělecký přínos MdB, aniž bychom ovšem bagatelizovali souběžné výsledky dalších zastoupených scén Brna (ND, Divadlo Husa na provázku, Divadlo U stolu, HaDivadlo, Buranteatr, Polárka, Divadlo Feste, Divadlo Líšeň, Ensemble Opera Diversa, Studio Marta i Komorní opera JAMU) a jižní Moravy (MD Zlín, Slovácké divadlo Uherské Hradiště), resp. brněnských tvůrců v souborech jiných měst nebo bývalých členů MdB.

Jak známo, téměř všechny „zlaté medaile“ zůstaly (stejně jako loni) v Praze. V kategorii „Nejlepší inscenace roku 2010“ z MdB nejvýrazněji uspěla (v souladu se zmíněnou anketou DN) *Mary Poppins*, např. s tímto pochvalným hodnocením: „Ne za efekty a dokonalé uspokojení muzikálových chutí, ale za znamenitou režijní práci s emocemi, které jsou nakonec tím určujícím pro náladu a sdělení pohádkového příběhu.“ Opomenu to nezůstalo ani nastudování prvorepublikové hudební komedie Jaroslava Žáka a režisérky Hany Burešové *Škola základ života* – mimochodem dvojnásobně (Komedie roku a Komedie diváků) oceněný vítěz letošního 11. ročníku pardubického GRAND Festivalu smíchu. V oddíle „Ženský herecký výkon roku 2010“ obsadila (ze souboru jediná) čtyřmi hlasy 7.-10. místo Alena Antalová. Pro ilustraci opět ocitujeme superlativní charakteristiky: „V postavě půvabné, kouzelné chůvy proslavené dílem Walta Disneye znovu září nejenom její bezkonkurenční zpívání a hraní, ale i její osobní kouzlo, jež jako fluidum ozářilo hlediště – mimo jiné i při jejím kouzelném letu nad ním“; „Výrazně přispěla k neběžné dynamické jevištní syntéze, z níž si spokojený divák odnáší povzbudivý pocit hladivého optimizmu“. V obdobné kategorii mužské najdeme už členů MdB celou řádku: Martina Havelku (Primabrachos z Žáčkových a Mertových *Ptákovin podle Aristofana*, Petra Štěpána (Jindřich II. v Anouilhově dramatu *Becket aneb Čest Boží*), Dušana Vítázka (kominik Bert z *Mary Poppins*) a také Jaroslava Dufka, hostujícího coby Fred Kowinski ve Vögelově *Dobře rozehrané partii*.

V prestižním žebříčku „Divadlo roku 2010“ obdrželo MdB (na 7.-9. příčce) čtyři hlasy: „S přesným jasným programem, velkou šíří repertoáru a jednoznačně u nás nejlepším muzikálovým repertoárem“; „Divadlo se suverénní ambicí přináší nejnáročnější muzikálové projekty do zemičky, kde v daném žánru sláva patří spíše diletantům“; „Téměř pravidelně si zaslouží ocenění vytrvalá a cílevědomá pracovitost tří zčásti autonomních, avšak plynule se propustujících

těles, koordinovaných dlouholetým úspěšným managerováním ředitele Stanislava Moší“. V MdB bodovali též výtvarníci: Petr Hloušek scénografií *Mary Poppins*, Andrea Kučerová kostýmními návrhy k *Přezkvinám podle Aristofana* („přítomnost fantazie, dotvářející charaktery zástupců ptačí říše“) a Roman Šolc (kostýmy pro muzikál *Hello, Dolly!*). V kategorii „Hudba roku 2010“ najdeme spoluauctora *Muchovy epopeje* skladatele Aleše Březinu: „Jakoby z hlubin věků tryskají tóny korespondující se stěžejním malířovým dílem *.../ Muchovu dobu .../* vystihují romantizující části Březinova hudebního partu, ústícího do dramatických impresí bicích.“ V partii „Talent roku 2010“ se prosadil se dvěma hlasy Michal Isteník: „Nedávný absolvent JAMU, který svou hereckou vřátost a flexibilní všestrannost prokazuje nejen v řadě klíčových i menších rolí na obou domovských scénách MdB (mušketýr d'Artagnan, malíř Alfons Mucha aj.), ale rovněž jako člen zdejšího Buranteatru (nejnověji v titulní postavě mollièrovské adaptace *Misanthrop*), v HaDivadle nebo v Divadle U stolu.“

Pro zajímavost dodejme, že 7. ročník ankety portálu i-divadlo.cz prohlásil MdB mezi sedmi desítkami scén nejoblíbenějším divadlem roku 2010. Za nejlepší domácí inscenaci označil *Mary Poppins* s prvenstvím Dušana Vítázka i Andrey Kučerové a na přední místa svých žebříčků zařadil několik dalších spolutvůrců zdejších muzikálů.

Jak z tohoto snad ne příliš suchopárného přehledu tří odborných anket celostátního měřítka vyplývá, může se také v uplynulém roce Městské divadlo Brno vedle trvalé divácké přízně pochubit i nejedním oficiálně deklarovaným úspěchem.

Vít Závodský

**Soňa Jányová
a Svetlana Slováková
v muzikálu *Probuzení jara*,
režie: Stanislav Moša**

hrává (včetně muzikantů „za klecí“). Vždyť celý náš okolní svět je tak neskutečný, a přece jen reálným cirkusem, plným machinací: Kauza Čunek, falešní doktoři práv, podvodné státní zakázky, tunelování miliard, na druhé straně záhadná vražda malé Aničky a podobné šílené zločiny. Není to náš vlastní „Circus Chicago“?

Tragikomické prvky, který původně zaujal publicistru Fosseho a libretistu Ebba, je touha po slávě a popularitě těch velmi jednoduchých dívek, které se dostaly za vraždu do cely předběžného zadržení. Roxie a Velma si kradou nápady, jak se popularizovat, jenom aby se o nich psalo. Udělaly by cokoli, aby byly slavné, a dokonce zapominají na to, že jim jde doslova o krk. Sláva je důležitější. A ti lidé od mého venku? Je to banda lóvicí senzace, protože čtenářský a televizní lid chce slyšet výstředí a vidět krev.

Malá odbočka: Včera jsem jel po D1 a v opačném směru se stala ošklivá bouřka. Sanitka, hasiči, vrtníci, záchranky. A na té mě straně? Hned dvě drobné nehody, jak se řidiči zvědavě koukali, kolik mrtvol snad bude možné na té druhé straně zahlédnout. Málčko do si to přizná, ale člověk je, bohužel, velmi často tak ustrojen, že je lačný po cizím neštěstí....

Snad proto muzikál *Chicago* není příběhem z roku 1924. Je to tragikomické drama o nás, o našem světě, ve kterém žijeme. Neveselé poznání... Na druhé straně forma muzikálu se všemi výrazovými prostředky, který žánr dává, příjemně pobaví, i když je v pozadí vědomí, že se nedíváme na dávnou Ameriku, ale na sebe a na náš svět. A to je, myslím si, záměr režie, který se naplnil. *Chicago* se zkrátka vrátilo do Brna s plnou parádou, ale i se stále platným apelem.

Peter Stoličný, www.musical-opereta.cz, 31. 3. 2011

PREMIÉRA NERVY DRÁSÁJÍCÍ UPÍRSKO-GANGSTERSKÉ MÓDIE

Zběsilé přestřelky, surové wrestlingové zápasy, gangstery z Mexika, šaolinské mnichy, krvelačné upíry, msteplé i jenom tak mimochodem statečně smrtelníky nabízí *Měsíční kámen* světoznámého brněnského anonyma Bourbona Kida a jeho pisálkovských pomocníků Petra Štěpána, Jana Šotkovského a Stana Slováka v Městském divadle Brno.

Nechat se pro jeviště inspirovat Quentinem Tarantinem je ošemetné a zrádné, v Brně to ale zvládli bravurně. K rozechvění publika nechybí pudy, vášně, láska nebo filozofická hloubka. Měsíčního kamene se při zatmění chtějí zmocnit vampíři, rozputá se proto zápas mezi mocnostmi lá a dobra. Ano, tato inscenace je zdatnou parodií z rodu Limonádového Joa s vtipné vypreparovanými dialogy a s konflikty vyostřenými nadsázkou do absurdity.

Autor předlohy, sebespasovaný na tajemnou postavu pistolníka, kterého není možné zabít, určité vstoupí do čítanek. Dramatizátory věhlasných knih Bourbona Kida označili žánr příběhu poněkud skromně za „ptakovinu“. Kritik nemůže nic jiného než hyperbolicky zpěsnit: kovidina.

Scénu Jaroslava Milfajta, jako vystřiženou z venkova mexicokarizoského pomezí, ještě umocnilly animace Petra Hlouška, který je v oboru digitálního dotváření kulis mistrem. Skladatel Karel Albrecht identicky kombinuje vlastní hororové a tao inspirace s country, kostýmy Andrey Kučerové jsou hyperrealistické: od policajků přes desperáty až k upírům.

Pro herce v podobných kouscích je důležité, aby nepodlehli svodu parodického přehrávání. To zvládli nejlépe Michal Isteník s Evelínou Kachlířovou v civilních rolích Danteho a Kacy, s nimi ještě Petr Štěpán (Otec Tao), Jaroslav Matějka (mnich Kyle), Martin Havelka (nájemný vrah Jefe) a Ladislav Kolář (vyhlášený vrah Rodeo Rex).

Parodie, někdy i docela vážně miněná, umí odzobit česká jeviště. Brněnský *Měsíční kámen* se zařadí k tím, jejichž pobavit a rozptýlit. Činí tak ale s obdivuhodně noblesní profesionalitou.

Jiří P. Kříž, *Právo*, 11. 4. 2011

CHICAGO: RECENZE ČESKÉHO ROZHLASU 3 – STANICE VLTAVA

Po *Bídnicích*, *Evitě* či *Mary Poppins* uvedlo Městské divadlo v Brně další světový muzikál. *Chicago* mělo premiéru na Broadwayi v roce 1975 a už o tři roky později jej nastudovali v tehdejší Divadle bratří Mrštíků. O návrat tohoto muzikálu na brněnské jeviště se zasloužil tým vedený zdejšími principálem a režisérem Stanislavem Mošou.

Příznám se, že snaha režiséra Stanislava Moši představit *Chicago* jako podobeství o vlivu médií je mi sympatická. Přecenění mediálních sdělení i vytváření tzv. celebrit jsou aktuální tématy, s nimiž se na našich jevištích bohužel moc často nsetkáváme. V muzikálu je zřejmější reálný příběh dvou vražedkyn, které s pomocí zkušební advokáta a mediální kampaně nebyly odsouzeny, ačkoliv zločiny prokazatelně spáchaly.

Protagonistky Roxie Hartové a Velma Kellyových se potkávají v ženské věznici v *Chicago* ve dvacátých letech minulého století, v době, kdy městu vládne korupce, násilí a organizovaný zločin. Brněnské nastudování se hlásí k tradici původní broadwayské inscenace, takže prostředí ženské věznice se prolíná s obrazem cirkusové manéže či kabaretu. Každá epizoda příběhu je vlastně rovněž revuálním číslem, které má svou gradaci i pointu.

Nápaditá třípatrová scéna Jaroslava Milfajta představuje stylizované vézení s oddělenými celami, v nichž spočívají nejen půvabné aktrýky, ale také jednotliví členové sedmáctihravého živého orchestru. Jevištnímu prostoru vévodí koncertní křídlo, jehož obrysy vzrýváje křívka barevných zárovek a za ním preluduje Konferenciér – výrazná figura jevištního klauna a glosátora, v níž alterjuy Vojtěch Blahuta a Karel Skarka. Úspěch této jazzové opery ale závisí na výkonech v obou hlavních ženských rolích. V úloze Roxie se střídají Radka Coufalová a Ivana Skálavá, Velmu alterjuy Sveltana Slováková a Ivana Vaňková. Objevem nejen pro budoucnost brněnského muzikálu je podle mne Sveltana Slováková, která – stejně jako její kolegyně – precizně tančí a zpívá, ale navíc dodala tanečním vystupům energické Velmy lehkost a virtuozitu.

Režie se snaží budovat mrazivou atmosféru, v níž hraje důležitou roli erotické jiskření. Půvabné herečky vystupují ve sporných kostýmech Andrey Kučerové, jež tvoří mnohdy pouze podvazkové pásy a černé spodní prádlo. Prostorem pro milostné laškování je pak klidně i stísněná vězeňská cela nebo deska koncertního křídla. Násilí, cizoložství a proradnosti jsou zkrátka vlastnosti, jež jsou hrdinům příběhu „drahé a blízké“, jak říká Konferenciér.

Líbí se mi prvky choreografie ve stylu školy Boba Fosseho, v níž je smyslono rafinovaná a kde je každý detail stylizovaného pohybu důležitý. K dokonalosti je v tomto duchu dotazena zvláště scéna soudního přelíčení, při níž se advokát Dušana Vítázka nebo Petra Gazdika doslova kochá vlastními právními kličkami, jež tanečně ztvárňuje rafinovaným stepařským číslem. S každým provedeným krokem a výpadem jako by říkal: to koukáte, jak je jednoduché lidi zblbnout. Nejen kvůli tomuto poznání se vyplatí brněnskou podobu slavného muzikálu vidět.

David Kroča

SUGAR! – TITUL, KTERÝ VŽDY POTĚŠÍ

Městské divadlo v Brně sáhlo po titulu, kterým šlo tak říkajíc „na jistotu“. Muzikál podle filmu *Někdo to rád horké* je best-seller. A jestliže se k tomu přidá vtipná režie a několik kvalitních komediálních herců, má divadlo zaručený tahák.

V tomto případě se záměr povedl na sto procent. Vzniklo živé, vtipné a půvabné představení, které perlí jako dobré šampaňské. Režisér Stanislav Moša má smysl pro nadsázku a gagy a ví, co u diváka zabere. Současně ale nechává protagonisty, aby si své role „užívali“.

Cernobílá scéna Jaroslava Milfajta a Petra Hlouška vychází z filmového zpracování a je to vlastně komix. Nejpůsobivější je klasická scéna na nádraží, kde kouř z namalované lokomotivy ofukuje Sugar. Kouzelné jsou kombinace živých a malovaných gangsterů. Kostýmy Andrey Kučerové jsou rovněž černobílé a hříjí kombinacemi tvarů a materiálů.

Hudební nastudování má na svědomí Ondřej Tajovský. Orchester hraje spolehlivě a respektuje zpěváky, kteří sice zpívají na mikrofonu, ale vzhledem k tomu, že próza ozvučená není, dbá zvukář i dirigent na vyvážení zvuku a na poslechovou pohodu diváka.

Mária Lalková je kouzelná Sugar, jako by Marilyn Monroe z oka vpadla. A to nejen zjevem, ale i projevem. Přitom je pravdivá a milá. Protagonisty hry však jsou Roman Vojtek jako Joe (Josefina) a Milan Němec jako Jerry (Dafné). V muzických rolích jsou to osuňletí nevýrazní chlápčkové, ale když vpadnou na jeviště jako ženské, rozsvítí ho. Obdivuhodná je především jejich pohybová kultura, která v choreografii Vladimíra Kloubka na ně klade vysoké nároky.

Favoritem představení je Milan Němec, jehož Dafne je ohnivá a pružná a daří se mu i hlasově. Jeho komické duety s Osgoodem (Jan Apolenář) jsou nepřekonatelné. I když se oba nevyhnou nadšce a dokonce i přehrávání, stále zůstávají v roli. *Sugar!* v Městském divadle v Brně pobaví a nezklame. Má vše, co má zábavné představení mít. Profesionální nadhled a provedení, šmrnc, komiku a poezii. Je půvabná a potěší.

Karla Hofmannová, www.zivotnistryl.cz, 18. 2. 2011

SUGAR JE DOKONALÁ!

Kdo z vás by neznal závěrečnou větu „Někdo není dokonalý“ z amerického filmu z roku 1959 *Někdo to rád horké*? Je v něm napětí, kouzelná atmosféra zájezdu divčí kapely do letoviska na Floridě, honičky, gagy. Je asi zbytečné připomínat děj a slavné herečky, tak raději něco kolem historie.

Podkladem je skutečná událost ze 14. února 1929, kdy mafiják Al Capone se chtěl zbavit několika mužů z gangu, který jim konkuroval. Ten vedl Bugs Morana a akce „Masakr na Den svatého Valentyňa“ se odehrála v garážích, kde byli svědky vražd Joe a Jerry. To se už chytáme, ještě upřesníme filmová jména mafijánů – Psi děčka a Párátok Charlie.

Muzikantů je třeba se zbavit – stávají se psanci. V prostředí divčí kapely by byl dobrý úkryt, ale to znamená převleky, několik šatů, střevíce na podpatky a změnit hlas. Ale je tu Sugar a pomáhá jak jen může. Slavná role Marilyn Monroe vypadá lehce a užasně. Ale podle svědectví kolegů a natáčecího štábu to byl horor. Nedochovilná, nepřipravená a s hladinou alkoholu vždy nad nulou. K tomu tiskrát vyšší honorář, než ostatní hlavní role. Ale když se díváme na její výkon ve filmu, vše je zapomenuto a jsme nadšeni.

Dá se toto vše převést na divadelní prkna? Dá. Od roku 1972 se hrál v muzikálové adaptaci na Broadwayi a zaznamenal 505 repriz, hrál se také na londýnském West Endu i po celém světě. Režisér Stanislav Moša vytvořil vlastní adaptaci muzikálu, kterou zpět přiblížil k filmu – s tímto provedením slavil úspěchy ve slovenské Lublani, v pražském Divadle pod Palmovkou a v německém Bautzenu. Naštěstí pro nás přivedl muzikál *Sugar!* i na svou domovskou scénu do Městského divadla Brno, pro zdůraznění komorního prostředí a zvýraznění celkového efektu na činoherní scénu.

Zajímavostí je barevné ladění celého prostředí muzikálu – téměř vše je černobílé – kulisy, kostýmy, barevné jsou zvýrazněny pouze určující detaily – například rudá růže při známém tangu Dafne a sira Osgooda.

Pro nás je hra blízká také tím, že hudební doprovod obstarává orchestr pod vedením čerstvého šéfdirigenta Ondřeje Tajovského, ve kterém hrají i muzikanti z Boskovic. Jednoduché černobílé kulisy ve stylu komiksových kreseb perfektně dotváří atmosféru hraných scén a s jejich pomocí se jednoduše přemístujeme mezi různými dějovými místy.

Pro každého herce je asi velice složité zahrát na divadle roli, kterou divák notoricky zná z televize nebo filmu, má na ni zafixovanou postavu herce a hlas dabéra. Musím však říci, že na druhé premiéře se všem účinkujícím podařilo své role podat naprosto skvěle a místy možná i lépe, než ve filmovém originálu. Muzikál má spád, je akční, stále se něco děje a obdivuhodné jsou zejména hlavní role Joe a Jerryho, alias Josefíny a Dafne. Druhou premiéru si zahrál v roli Josefíny Petr Štěpán (alternace Roman Vojtek) a Dafne Aleš Slanina (alternace Milan Němec). Je těžké vybrat nejlepší, ale nám se nejvíce líbil Jan Mazák v roli sira Osgooda Fieldinga a Aleš Slanina jako Dafne. V roli křehké blondýnky Sugar Kane se můžete těšit na Ivanu Skálovou nebo Márii Lalkovou. Divčí soubor diriguje Sladká Sue v podání Lenky Janíkové nebo Pavly Vitázkové. Marně se ho snaží uhlídat Bienstok v podání Michala Isteníka. Nezbyvá než jen doporučit, abyste se na *Sugar!* zašli podívat, pokud tedy seženete vstupenky. Všechna představení jsou zatím beznadějně vyprodána.

Naděžda Parmová a Jaroslav Parma,
Blanenská a boskovické noviny č.2/2011

ODVĚKY STŘET ROZUMU A DOGMATISMU

Mimořádně náročný úkol si vytkllo Městské divadlo Brno, když po pečlivé dramaturgické přípravě uvedlo v české premiéře vlastní úpravu jevištní adaptace jedné z nejproslulejších moderních próz, rozsáhlého sofistického románu *Jméno růže* (1980) italského polyhistora Umberto Eco.

Pražský režisér Petr Kracík mohl na Hudební scénu s vertikálními, ponuře monumentálními kulisami středověkého kláštera se skriptoriem a knihovním labyrintem (Jaroslav Milfajt, pro-

jekce Petr Hloušek) a s vynikající partiturou Dalibora Štrunce přenést jen syžetový a myšlenkový výtah z mnohovrstevnatého, víceznačně „hybridního“ díla. Při dodržení základní dějové osnovy s atraktivní sérií záhadných vražd benediktýnských mnichů, které v roce 1327 vyšetřuje moudrý franšiskán Vilém z Baskerville (Viktor Skála) s novicem Adsonem (Vojtěch Blahuta), a zachování některých jejich historických, teologických, apokalyptických či symbolických momentů snažil se klást důraz na herecké vystupení postav řeholní komunity (Ladislav Kolář, Stanislav Slovák, Igor Ondříček, Miloslav Čížek, Martin Havelka). Převažující verbální disputace střídají výtvarně působivé akční výstupy, detektivní pátrání se prolíná s vkusnou demonstrací vášněv přirozené i potlačované erotiky. V intencích jevištní zkratky Kracikovy ve všech složkách solídní inscenace navozuje řadu nadčasových, a právě dnes aktuálních problémů: úsilí o znovunalezení Božího řádu v morálně zdevastovaném světě, urputnou snahu ideologických dogmatiků o trvalý zákaz „kacířských“ názorů, střetávání tolerantního přístupu se zaslepeným fanatismem, vztah mezi upřímnou vírou a pragmatickým prospěchářstvím. V Brně se opět zrodilo podobnostní, které dokáže oslovit rozum a cit vnímavého návštěvníka.

Vít Závodský, Týdeník Rozhlas, 12. 4. 2011

MOUDROST UŽ NEBRÁNÍ PŘÍCHODU ANTIKRISTA

Na jevišti MdB přivedl *Jméno růže* v noblesním a kultivovaném „velkém stylu“ překladu Václava Cejпка a Moniky Kučerové Petr Kracík. Rozhodující kvalitou je hudba Dalibora Štrunce, od muzických chrámových sborů přecházející k volnější rytmovizované skladbě podpořené saxofony, fagoty, varhanami, ale i cimbálem.

Velké jeviště brněnské Hudební scény umožnilo scénografovi Jaroslavu Milfajtovi vytvořit dokonalou iluzi klášterního monumentu s temnými chodbami a fantazijním knihovním labyrintem odkazujícím na prvky gotického románu. Dračí přeludy, andělská zjevení a hořící hranice vykouzlil mág scénických projekcí Petr Hloušek. Mnišskou strohost, ale i vyzývavě potřhané šaty jediné ženské postavy, lůna neřesti, zneužívané Divky (Hana Kovářiková nebo Andrea Březinová), má na svědomí Andrea Kučerová. Kracík měl vytvořit inscenaci, která by naplnila velký šál Hudební scény. S výjimkou nenapodobitelného Seana Connerého v roli „detektiva“ Baskerville, kterého v Brně s hloubavou vědoucností o zlořádkách praktikách církve představuje Viktor Skála, se režie snažila postavy maximálně přiblížit charakteristikám Annaudova filmu.

I VĚDĚNÍ LZE ZNEUŽIT

Nejvíce podobnosti najdeme u novice a Vilémova žáka Adsona, kterého hraje Vojtěch Blahuta, u strážce dogmat a šilené důstojnosti Jorgeho z Burgosu Ladislava Koláře, u knihovníkova pomocníka Berengara Michala Nevěčného. Nejlepší výkony: Stano Slovák nebo Erik Pardus v postavě degenerovaného stvůry, heretika Salvátora. V Brně mají velké divácký spektakl. Přes akcentování detektivní zápletky zůstává *Jméno růže* podobnostním o zneužití vědění a moci.

Jiří P. Kříž, Právo, 23. 2. 2011

JMÉNO RŮŽE – MYSTERIÓZNÍ DRAMA A DETEKTIVKA V ČESKÉ DIVADELNÍ PREMIÉRE

„Milovníci dobrého příběhu, napětí a záhad a si jistě přijdou na své, a to je to podstatné“

Tvůrci divadelní podoby *Jména růže* si nekladli za cíl soupeřit s knižní předlohou nebo filmovým zpracováním. Avšak srovnávání hry s knižní či filmem se přitom autoři vůbec nebrání. Některé ze scén známých z knihy či filmu však v představení nenajdete. Cílem není striktně se držet knižní předlohy, ale naopak na divadelních prknech zvýraznit to, co ve filmu či knize až tak nevyčníkne. A to se podařilo velmi dobře. Tajuplná atmosféra ve světle loučí, napětí ve stíněných klášterních stěnách, strašidelné kulisy, chóry zpívané mnichy umocněné výbornou hudbou Dalibora Štrunce podbarvující stíněnou atmosféru – to vše v kombinaci se skvělými hereckými výkony podtrhává napínavý příběh až do samého konce. Emotivita mužské herecké obce dobře vykresluje touhu po moci a slepou víru, která sice někdy může povznášet, ale také i pořádně dusit. Pevný řád, který za každou cenu potlačuje přirozenost,

Pokračování na straně 34

Petr Štěpán

*Petr Štěpán,
Ján Jackuliak*

Biskupský dvůr 28. a 29. června 2011 ve 20.30 hod.

Emil Loteanu – Jevgenij Doga

Cikáni jdou do nebe

Balada o zloději koní

*Hana Kratochvilová,
Pavel Kunert,
Jitka Čvančarová,
Jiří Horký*

však v sobě nese trhliny, které rozvíří stojaté vody klášterního žití. Postupně se tak rozmotává klubko vztahů, tužeb a emocí, které se nevyhnou jak obyčejným lidem, tak i mnicům. Vilém z Baskerville se díky své moudrosti a odvaze dovede vzeprít církevní autoritě a stejně tak vlastním strachům a démonům.

Herci hrají naplno

Roli Viléma z Baskerville se představil Viktor Skála, který podává bravurní výkon. Zpod mnišské kápe se rýsuje zralé herectví, které nepostrádá potřebné smrcn a nadhled. Jeho druh, mladý novinář Adson v provedení Vojtěcha Blahuty, přináší mladistvý přirozený výkon, možná až přespříliš naivní, ale v roli mladého novince není až tak na škodu. Zajímá Stanislav Slovák v roli znetvořeného a bláznivého Salvátora nebo jediná výrazná žena v ryze mužském partu Hana Kovářková jako muža i padlá žena v jednom. Apokalypticky děsivý Ladislav Kolář v roli Jorge z Burgos zúročí ve své roli četné emoce a Jaroslav Matějka jako knihovník Malachiás dovede být dostatečně záhadný až do své divadelní smrti. Prostě herci rozehráli skvělý park, ve kterém hrají na plný výkon.

Zpracovat tak obtížné téma, jako je *Jméno růže*, jeden z nejlépeších románů současnosti, vyžaduje dávku odvahy a umění. Petr Kracík se svého úkolu zhostil s patřičnou noblesou. Nezbývá než jeho počínou upřímně zatleskat. *Jméno růže* v provedení brněnského Městského divadla nabízí napínavý děj od začátku do konce. A rozhodně nenudí, jedinými hluchými místy jsou mezicasy při výměně kulís. Avšak skvělá Struncova muzika dovede tuto nutné „zlo“ zmírnit na maximum. *Jméno růže* ponouká diváka k zamyšlení nad smyslem lidské existence. Milovníci dobrého příběhu, napětí a záhad si jistě přijdou na své, a to je to podstatné.

Kateřina Sebelová, *Velká Epocha*, 23. 2. 2011

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO JE ŠESTÝM INSCENÁTOREM NA SVĚTĚ! Muzikálová Mary Poppinsová už přilákala desítky tisíc diváků

Úžasná podivnata, jež dokáže rozzářit dětská očka i mnohem kritičtější zraky dospělých, splnila všechna očekávání: uvedení muzikálu *Mary Poppins* na scéně Městského divadla Brno není jen lákavou podívanou. Jde především o představení s perfektními hereckými výkony, jež je dokonale připravené také inscenačně.

Velký podíl na celkovém zdárném uvedení i trvalém diváckém úspěchu má režisér inscenace, úspěšná muzikálová pěvecká hvězda Petr Gazdík. Tento loňský laureát Ceny Thálie k nynějšímu brněnskému uvedení muzikálu *Mary Poppins* poznamenává:

Návštěva divadla pro malé i velké je nezapomenutelným zážitkem. Jak jste se k tomuto titulu, který před brněnskou verzí mohl se souhlasem tvůrců a producentů realizovat jen pět světových scén, dostali?

Když jsme, v podstatě náhodou, v roce 2006 jen několik měsíců po premiéře navštívili londýnské představení, naše první otázka při jednání se zahraniční agenturou poskytlí práva byla, kdy můžeme *Mary Poppins* představit našim divákům v Brně. To představení bylo jedním slovem krásné, a to pomilím slova jako magické, dojemné, výjimečné ve svém sdělení diváčkovi... Krom toho se jedná o muzikál opravdu rodinný, určený těm nejmenším dětem až po jejich nejstarší prarodiče. Mnoho takových inscenací není! Myslím, že *Mary Poppins* má navíc co říci především nám dospělým, jež děti právomíme do života, do společnosti, která již mnohdy bohužel zapomíná na to, jak důležité je snít, představovat si, milovat, mít pochopení... Děti *Mary Poppins* zbožňují, a nejen jí! Také její „prima kámoše“ komínka Berta - hlavní mužskou postavu muzikálu *Mary Poppins*.

Jak jste vyjednávali nezbytná autorská práva?

Když jsme se tehdy poprvé dotázali, bylo nám sděleno, že se jedná o tak výjimečný počín spolupráce Camerona Mackintosha a Walta Disneyho, že nepředpokládají uvedení *Mary Poppins* jinde než na americké Broadwayi a West Endu. Avšak díky jejich přímé zkušenosti s jinými tituly našeho brněnského divadla, které považují za velmi úspěšné, nakonec po třiletém jednání přiklil práva také našemu divadlu. Jsme však teprve šestým divadlem světa, které smí *Mary Poppins* uvést.

Mají zástupci práv nějaká kritéria a podmínky, podle kterých musí být inscenace zrežirována, resp. podle kterých se musí přisné řídit?

Ta kritéria jsou velmi přísná, zcela konkrétní a jsou součástí

mnohastránkového kontraktu. V případě *Mary Poppins* však rozhodovatel především dřívější zkušenost s kvalitou našich jiných hudebních inscenací, jako jsou například tituly *Oliver!*, *Carodějky z Eastwicku* aj.

Podle čeho jste vybírali představitele hlavních rolí?

I to podléhá kontraktu a schvalování v Londýně, a tentokrát také v Los Angeles, v produkci Walta Disneyho. Stejně jako scénar, kostýmy či režijní koncepce... Obsazení je složeno především z našich herců, kteří jsou, myslím, dokonalými představiteli svých postav.

A k provedení samotnému byste chtěl něco dodat?

Inscenace je nesmírně výpravná, scéná i kostýmy. To se ale musí vidět! Snažili jsme se, aby to skutečně bylo výpravné, stylové a krásné... Jde o čistý extrakt strohé reality a absolutní imaginace. Ještě před uvedením jsem si každý den prohlížel návrhy a na samotné divadelní představení jsem se těšil jako malý kluk! Žádné triky - opravdová kouzla! Protože, jak říká sama *Mary Poppins*, „stačí jen chtít a rázem vše je možné!“. Jednou z představitelů titulu role *Mary Poppins*ové je v civilu srdečná, přísná i hravá herečka Johana Gazdíková - režisérova sestra. V této hudební inscenaci o dokonalé vychovatelce se herečka a zpěvačka Gazdíková podařilo doslova zážrak... V muzikálové kategorii při vyhlášení Ceny Thálie je nominována právě za tuto roli laskavé i moudré chůvy, i když se na scéně MGB velmi úspěšně zhostila i dalších významných postav. Jako například Jane v *Carodějkách z Eastwicku*, Eponine v nynější brněnské verzi slavných *Bídniček*, ale rovněž jako Singoalla v *Baladě o lásce*, dále coby Denisa de Flavigny ve stále živé operetě *Mam'zelle Nitouche* či Konstancie Weverová v muzikálu *Mozart!* Opomenout bychom neměli ani její Titánii ve *Snech svatojánských nocí* - a to je jen malý výčet uskutečněných rolí v podání této křehké blondýnky.

Haló noviny, březen 2011

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO VYDALO CD BÍDNÍCI

Městské divadlo Brno vydává v těchto dnech dlouho očekávané dvojCD s vlastní nahrávkou jednoho z nejslavnějších světových muzikálů *Les Misérables (Bídničci)*. Hlavní nosič byl pokřtěn při slavnostním představení na Hudební scéně MdB. Hlavními kmotry se staly herečky Hana Holířová, absolventka Střední pedagogické školy v Boskovickách, a Markéta Sedláčková společně s dirigentem Danem Kalouskem. Kompletní nahrávka obsahuje 44 písní rozdělených do dvou CD. Hlavní postavu Jeana Valjeana zpívá Petr Gazdík, který za tuto roli obdržel v loňském roce prestižní cenu Thálie. Muzikál, který byl uveden v již ve více než padesáti světových metropolitách, se dočkal své premiéry v Městském divadle Brno 13. února 2009. Pod režijním vedením Stanislava Moší je ve dvaosmdesáti reprízách dosud vidělo 53 178 diváků. Inscenace zaznamenala příznivý ohlas kritiky i diváků.

Zrcadlo Blanenská a Boskovička, 22. 3. 2011

„SESTRÍČKY JANÍČKA ROZMAZLUJÍ A HÝČKAJÍ,“ ŘÍKÁ ELENKA ANTALOVA

Co si jako vyškolená seriálová květinářka vybíráte nejčastěji?

Nejraději jsou úplně volné, nijak vyparáděné květiny. Momentálně jsou to pochopitelně sněženky, fialky, tulipány, narcisy, irisky... Ale miluji i chryzantémy, které jsou jedny z posledních kvetoucích květin v roce. A vůbec mi nevadí, že se dávají na hroby, naopak.

Toleruje manžel vaše nákupy a jiné relaxy?

Zatím ano a všechny. Ovšem, jak říká moje kamarádka a kolegyně z divadla Pavlínka Vítažková, náš vztah je prý zatím na prostě neproveržený, protože co se známe, tak jsme napřed v hormonálním opojení. Buď jsem těhotná, nebo kojím. Tak se teprve uvidí. (smích)

Seriálové mateřství se vám sešlo opakovaně se skutečným. V *Humoreskách* a *Pojistivně štěstí*. Vlastně jen Janiček je ošizený...

Pokud se seriálové mateřství týká, tak ano, ale naštetit to není vůbec důležité. Jinak myslím rozhodně ošizený není. Naopak. Sestřičky si ho rozmazlují a hýčkají, jak to jen jde.

Každé dítě už se prý narodí jako osobnost. Jak se vám v tomto smyslu jeví Elenka, Elenka a Janiček?

Nejvíc „svá“ se zatím zdá Elenka - ona taky určuje mnoho věcí v naší rodině. Elenka je mnohem „rozumnější“, ohebnější, což je pro mámku tři malých dětí výslovození, jen někdy pochybují, jestli je to vlastně dobře. Co si mám myslet o Janičkovi zatím nevím. Uvidíme. Jenže děti se tak šíleně mění, že

tahle moje charakteristika za chvíli nemusí vůbec platit. A to je právě úžasné.

Vaši rodiče žili léta v Kanadě. Platí to ještě pořád, nebo už si vnučatí užívají víc?

Jo, ještě to platí, ale v červnu už tatínke půjde do důchodu a bude mít na starosti, jak říká, pouze summer students. Tak to je nádherná vyhlídka!

Jak často se vaše poměrně početná rodina vídá?

Jak jen to je možné. My totiž máme z mé i manželovy strany velké, rozvětvené a hlavně družné rodiny, takže skoro každý víkend se „něco“ děje. Oslavy máme většinou natříkrát. Poprvé s celou rodinou v Bratislavě, pak v Brně a nakonec s našimi kamarády. Pořadí se různě mění. Budeme muset postavit nějaký větší dům a zaženeme je tam vzdycky všechny naráz. To bude teprve jízda! Nemůžu se dočkat.

Komu jste se doma svěřovala jako malá holka?

Víte, že nikomu? Ani deníček nebyl. I teď v dospělosti mám se svěřováním určité problémy. Mým největším zpyvůdníkem je asi jeviště. Ne asi, určitě.

Na čí názor dáte nejvíc nesh?

Když nepočítám manžela, který je mi nejbližší každý den, tak je to moje maminka. Byla ke mně vzdycky velmi kritická, což je někdy pro mámu těžké, ale je to dobré.

Jste člověk, který s okolím navazuje kontakt rychle?

Ne. Jsem spíš introvert. Ale jakmile počítám vstřícnost, je to lepší. Je to zvláštní, že jsem spíš opatrná – připravená na útok. O to víc mě odzbrojí opak. Musím to nejspíš v sobě nějak přehodnotit.

Vadí vám, když musíte jít do konfliktu?

Tohle není můj styl uvažování! Nepotřebuji být se všemi zadobře. Já jsem taková, jaká jsem, a pokud s tím má někdo problém, tak ho sice můžu vyslechnout, ale nic s tím nenadělám. To je jeho příběh, ne můj. S někým do konfliktu jdete tehdy, když máte nějaký spor, problém sama v sobě. Protějsek nám jen nastavuje zrcadlo.

Jste vdaná, máte tři krásné děti a krásné role. Uvědomujete si, že vás vlastně potkalo mimořádné štěstí?

Ano, každý den.

A umíte říct, které chvílky jsou pro vás každodenním pohlázením?

Když je u nás doma veselo a manžel si píská.

Alena Antalová (39)

Její maminka vystudovala produkci na pražské FAMU a Alena se poprvé ocitla před kamerou na bratislavské Kolibě ve filmu *Třináctá komnata*. Bylo jí 20 dní.

DCERA ALENA HRÁLA V *Humoreskách* jedno z dvojčat Ludmily Arazimové, ale i novorozence na jevišti Městského divadla Brno v *Shakespeareově hře Jindřich VIII.*

Členkou MdB se stala hned po absolvování brněnské JAMU v roce 1994.

S manželem Josefem Juráčkem má tři děti: dceru Alenu (5,5), Elenku (3,5) a syna Jana (2). V jednom našem rozhovoru řekla: „Vzkazují všem ženským, které ještě nepotkaly toho pravého, ať nezoufají, ať si počkají. Já si taky myslela, že chlapi jako Pepa už neexistují, a vidíte, najednou mám vedle sebe mužského, který splňuje všechny moje představy.“

Jana Bednářová, Květy, 7. 4. 2011

ONDŘÍČEK: JSEM HEREC A NEJDE S TÍM NIC DĚLAT

Herec Městského divadla Brno Igor Ondříček je od svého vstupu do služeb múzy Thálie věrný jedinému divadelnímu domu. A na své domovské scéně patří k nejznámějším tvářím činohry i muzikálu. Setkání se zavedeným hercem v malebném dvorním traktu Městského divadla Brno nemá rozměry škrobeného oficiálního rozhovoru pro tisk. Igor Ondříček není domýšlivá a sebeestránská divadelní hvězda. Občas trochu zašaukuje, nevznáší se nad ním ale všeobjímající odér sebedůležitosti, tak typický pro mnohé dramatické umělce. A tento rodák z Prostějova, kde neúspěšně studium hry na zobcovou flétnu vyměnil na lidové škole za dramata, je už dávno brněnským patriotem. „Mě tady prostě baví život, v Brně je všude blízko a pořád je kam chodit,“ říká devětatřicetiletý herec. Ještě na gymnáziu při posílhal po studii architektury. Na střední škole ovšem založil se spolužáky divadelní spolek Pelikán. „Když pak přišel čas řešit co dál, chtěl jsem zkusit studium herectví na JAMU, abych si to třeba jednou nevyčítal,“ vysvětluje. Kdyby to přý nevyšlo, přišel by na řadu vysněný obor architektura. Talentovky ale klaply. „Tak jsem hercem a nic s tím nejde dělat.“ říká možná jediný herec, který dobrovolně maturoval z fyziky.

Mercuzio, Athos i Cyrano v jedné osobě

V Městském divadle začal hostovat už ve druhém ročníku studií na umělecké akademii. Tady ho vedl jeho budoucí šéf Stanislav Moša i brněnská divadelní hvězda Zdena Herfortová. Oba známí divadelníci pracují dodnes pod značkou Městského divadla Brno, která lákala i Ondříčka. „Došťat se sem do angažmá byl můj sen. Povedlo se a já už jsem tady šestnáct let,“ bilancuje. Příznává, že konkrétní nabídka na předstup pod jinou střechu nikdy nedostal. Zahošťoval si však v Národním divadle v Brně i v Praze, ve Východočeském divadle Pardubice, v Divadle U stolu nebo v Burantearu. Začátky na mateřské scéně se ovšem liší od provozu dnešního kolosu, kterému před sedmi lety přibývala velká Hudební scéna. Před šestnácti lety nastupoval do třidvacetičlenného souboru, který nabídl čtyři premiéry za sezonu. Dnes je v divadelním domě, v němž se roku 2004 stal také uměleckým šéfem zpěvoherního souboru, nepoměrně větší cvrkot. Posudte sami suchou statistikou. V Městském divadle Brno dnes pracuje 79 herců, 21 tanečnicků a 55 členů orchestru. Počet externích spolupracovníků se blíží pěti stovkám. Ale zpět k úspěšnému hereckému osudu. Ondříčkovi v jeho rolníku, jak se slangově říká seznamu odehraných úloh, figurují opravdu velké polky. Byl třeba Mercuziem v nejslavnější tragédii *Romeo a Julie*, blýskl se jako Kabaretier v proslulém muzikálu *Kabaret* nebo třeba Athosem ve *Tech mušketyrech*. Po letech a zhruba devadesáti reprizách se mu na repertoár vrátil nosatý Cyrano z Bergeracu. Alternovaného Riffa ve *West Side Story* si zahrál zhruba dvě stě padesátkrát, přičemž nesmrtelný muzikál divadla hrál už na domácí půdě i za hranicemi zhruba v šesti stech představeních. „Baví mě, že si jeden den zahrāju Pahlenu v *Pavlovi I.*, potom zase muzikál *Bídníci* a třetí večer třeba slavnou *Charleyovu tetu*. A o to víc, že se tohle vše děje pod jednou střešou,“ říká známá tvář. Má rád vzpomínání Cyrana z Bergeracu z prostých důvodů. „Je to krásná role, romantika, což můžu, nešťastný osud, což taky miluju, a dopadne to špatně a to úplně nejvíc miluju.“ Hraje Cyrana od roku 1997 a je pry zajímavé pozorovat sám sebe, jak v téhle roli dospívá. „Objevují pořád nové valéry. Když mě náš Cyrano premiéru, byl jsem pětadvacátník - tedy ve věku, kdy se děj hry začíná - a dnes mám roky, kdy Cyrano ve hře umírá - tedy podle životopisu skutečné postavy tohoto francouzského vojáka a básníka Cyrana.“ Samostatnou kapitolu tvoří koutavý Kamil ve frašce *Brouk v hlavě*. Hraje ho už patnáct let a má na krku ob-

John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse: CHICAGO
Bourbon Kid, Stano Slovák, Jan Sotkovský: MĚSÍČNÍ KAMEN
Howard Ashman, Alan Menken: KVÍTEK Z HORRORU

Nejvýraznější tvůrčí počin

(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vlásenky, plátkat, program atp.)

Nejpopulárnější inscenace sezony (zaškrtněte)

Jaroslav Žák, Hana Burešová: ŠKOLA ZAKLAD ŽIVOTA

Alés Březina, Šimon Cabar: MUCHOVA EPOPEJ

Sofokles: ODIPUS KRÁL

P. L. Traversová, Richard Sherman, Robert Sherman,

Julian Fellowes, George Sittes, Anthony Drewe: MARY POPPINS

Stefán Vojet: DOBRÉ ROZEHRANÁ PARTIE

J. Synne, P. Stone, B. Merrill: SUGAR! (Iněkdo to rád horké)

Umberto Eco: JMÉNO RŮŽE

KŘÍDLA 2010/2011

Nejpopulárnější herec sezony

Nejpopulárnější herečka sezony

divuhodných sto padesát repríz. „Někdy mám pocit, že jsem v divadle nic jiného nehrál. Potkávají mne lidé na ulici a prosí, ať jim řeknu něco jako ten nešťastník,“ směje se. V této roli si totiž šlape na jazyk a neumí říkat souhlásky. Jeho huhlání je pro mnohé natolik zábavné, že jsou pryč i zklamání, když mu da-
jí umělé patro a napraví jeho řečovou vadu. Ještěže potměšilý dramatik Feydeau v nejslavnější frašce světa nařídí, aby Kamil o svoji protetickou záchranu na jevišti vzápětí zase přišel.
Luboš Mareček, MF Dnes, 7. 4. 2011

OTÁZKY PRO IVANU SKÁLOVOU – HEREČKU MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO

Ivana Skálová se narodila ve Valticích. Vyrůstala v Uherském Hradišti, kde vystudovala gymnázium. Od dětství v sobě pěstovala lásku k lidové tradici. Po maturitě v roce 2005 se rozhodla pro JAMU v Brně, obor muzikálové herectví. Studium ukončila v červnu 2009 absolventskou rolí Marie ve *Večeru tříkrálovém* a 15. října 2009 nastoupila do stálého angažmá muzikálového souboru Městského divadla Brno. Diváci ji mohli vidět již v mnoha rolích zvláště jako Marii Evu Duarte v muzikálu *Evita*, Nanny v muzikálu *Mozart!*, zahrála si také Irenu Molloyovou v muzikálu *Hello, Dolly!*, Wendlu ve vynikajícím muzikálu *Probuzení jara* a v poslední době Sugar v muzikálu *Někdo to rád horké*.

Hrajete Roxie Hartovou v jednom z nepopulárnějších muzikálů světové scény - v *Chicagu*. Jaké byly přípravy a toužila jste již na škole po této roli?

Přiznám se, že jediná role, po které jsem toužila již na škole, byla titulní role v muzikálu *Evita*. Ten sen se stal realitou a já začala toužit po dalších rolích, což s sebou přineslo i zvyšování profesních nároků na samu sebe a chuť zdokonalovat se.

Stály u vaší kolébky štedré soudičky?

Z mého hlediska ano. Vážím si všeho, co mi nadělily a snažím se jejich dary dále rozvíjet.

Byla jste v dětství společenský člověk?

Do společnosti jsem chodila velice ráda a velice často, což bylo zapříčiněno především mým největším koníčkem – folklorem. Tříkrát denně zkoušky v souboru, pak různá vystoupení, tuzemské i zahraniční zájezdy, folklorní besedy u cimbálu, hody, slavnosti vína, fašanky, festivaly... A to vše v kruhu příjemných lidí. Málokdy jsem však byla tím hlavním bavičem u stolu. Spíše jsem vděčný posluchač, který je pro každou špatnost.

Pamatujete si vaši školní lásku?

Samozřejmě.

Byla jste jedničkářka?

Jen do páté třídy. Pak jsem nastoupila na osmileté gymnázium a samé jedničky byly ty tam. Nikdy jsem nevydržela do noci sedět nad učebnicemi. Nejsem moc studijní typ, spíše se přikláním k praktičnosti a selskému rozumu.

Co by bylo dnes pro vás dobrou zprávou?

Těžko vybrat jednu zprávu. Jelikož jsem optimistický člověk, který však stojí nohama pevně na zemi, do-
kážu se radovat z malíčků. O dobré zprávě tedy nemám nouzi. Ale tou zprávou s velkým „Z“ by byla
nejspíš taková, která by potvrdila naplnění jednoho z mých dalších životních cílů.

Říká se, že má-li člověk úspěh, měl by hořet. Evidentně máte v životě úspěh. Cítíte v sobě pla- meny?

Pokud jde o práci, tak ano. V soukromém životě však cítím v sobě obrovský klid, což se nijak nevy-
lučuje, ba naopak to dohromady tvoří úžasnou symbiózu a hodnotný podklad pro tvůrčí práci.

U mužů vítáte klukovskou rozvernost nebo více oceníte mužnou rozvážnost?

Mužnou rozvážnost s nutnou dávkou klukovské rozvernosti.

Cestou letadlem by vás náhoda posadila vedle Cher, kterou zásadní otázku byste jí položila?

Co všechno bylo potřeba k tomu, aby se vypracovala na takovou profesní úroveň, kterou předvedla spou-
la s ostatními aktérkami v nedávno premiérováném filmu *Varieté*. Ten jsem si naprosto zamilovala.

Umíte mávnout rukou nad nepodstatnými událostmi?

Ano. Pokud by se člověk zabýval všemi nepodstatnými událostmi, mohly by mu uniknout právě ty pod-
statné.

Zafilrtujete si jen tak pro potěšení?

Kdybch řekla ne, lhala bych. Kdybch řekla ano, dodala bych, ale...

Chodíte vyzývavě oblečena nebo vyznáváte nenápadnou eleganci?

Nemám důvod chodit vyzývavě oblečená. Používám jiné „zbraně“. Trpělivost, píle a ženská elegancie
k nim rozhodně patří.

Jak máte vztah k přírodě?

Velmi kladný. Když potřebuju „dobít baterky“, je to zaručený lék. Miluju její rozmanitost nejen barev, ale
především vůni.

Co pro vás znamená svědomí?

Je mým svědkem i soudcem zároveň. Mnohdy není jednoduché tuhle vnitřní kauzu vyřešit, ale výsledek
je vždy dalším krokem k rozvoji mé osobnosti.

Jste půvabná dívka, která by si i dnes mohla stříhnout ve filmu andělskou princeznu s dětskou tvář, jak se žije s takovým darem?

Nevidím v tom žádnou zvláštní výhodu. To, po čem toužím, si musím nakonec stejně sama vybojovat.
Nejspíš i tu filmovou roli andělské princezny s dětskou tvář.

Jaký máte vztah k Brnu, které místo v Brně je vám blízké?

Ačkoli jsem v Brně teprve šestým rokem, cítím se zde jako doma. Oblíbila jsem si jak město, tak lidi, kte-
ří zde žijí. Navíc jsem v Brně potkala svého životního partnera, který mi zde vytváří vynikající zázemí, tak-
že vztah k moravské metropoli mám nanejvýš kladný. Mám ráda jakékoliv místo, ze kterého je vidět zá-
pad slunce. Jedno takové máme i na naší zahradě v Bosonohách.

Je hodné lidí, jejichž život má pro vás nenahraditelnou důležitost?

Na prstech jedné ruky bych je určitě nespočítala!

Čemu jste se opravdu srdečně zasmála?

Když jsem s kolegou Jiřím Machem nacvičovala hereckou scénu Probuzení Jarina na slavnostní udíle-
ní cen našeho divadla – Křídla 2010.

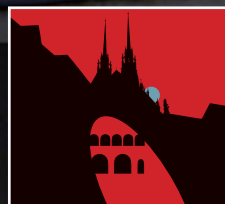
Hervé, M. Meihac, A. Millaud
Mam'zelle Nitouche
klasická opereta

*Igor Ondříček,
Johana Gazdíková,
Jan Apolenář*

*Milan Němec,
Radka Coufalová,
Zdeněk Junák*

Biskupský dvůr 23., 24. a 25. června 2011 ve 20.30 hod.

ŽSD**AutoCont****ALSTOM**salve finance
BUDOUCNOST JE NYNÍCarmen Flora
květinářství a aranžovna**AutoDrink****TEPLOTECHNA
PKI BRNO** SPOL. S R.O.
Z STUDIO**PS BRNO****PSK Group**
Dynamická stavební společnost**JSC BRNO a.s.**BUSINESS CENTRE
VÍDEŇSKÁ

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Nenechte si ujít sexy vězenkyně v příběhu o korupci, síle médií i falešné morálce ve slavném muzikálu

CHICAGO

v režii Stanislava Moši.

13. - 15. června
na Hudební scéně

Sláva, štěstí, krása, bohatství a lásky, to vše propojeno nesmrtelnými hity doprovázenými dech beroucími tanečními čísly. Satirický muzikál kritizující zkorumpovanou a zločinnou společnost dvacátých let v Chicagu se Svetlanou Slovákovou nebo Ivanou Vařkovou, Petrem Gazdíkem nebo Dušanem Vítázkem a Ivanou Skálovou nebo Radkou Coufalovou v hlavních rolích.

Mediální partneři divadla

**RÁDIO
Petrov**
103,4 FM**SNIP & CO**
REKLAMNÍ SPOLEČNOST**deník****Rn**
plakátovací plochy**MĚSTSKÉ
DIVADLO
BRNO**

Ředitel:
Stanislav Moša
Lidická 16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 301
Tel./Fax: +420 533 316 410
www.mdb.cz

DOKOŘÁN

Šéfredaktor:
Jef Kratochvíl
Tisková mluvčí:
Lucie Broučková
Lidická 16, 602 00 Brno
Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150
165. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
Uzávěrka: 20. 5. 2011
Náklad 7 000 ks
Titulní strana:
Andrea Kučerová
„kostým do muzikálu Chicago“
CONYA cz

Lukáš Vlček

Návrh kostýmu Amose Harta pro muzikál Chicago – Andrea Kučerová, foto: Jef Kratochvíl

CHICAGO